

Finanstilsynet

Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Alene sendt via e-mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til lef@ftnet.dk og jky@ftnet.dk

Advokatfirma | Law Firm

Bredgade 30
DK-1260 København K
T: +45 72 15 72 05
www.camphausen.dk

Kontorfællesskab mellem
selvstændige advokater

CVR 35 34 56 12

Michael Camphausen
Partner, Advokat (L), PhD
M: +45 22 30 60 65
mca@camphausen.dk

Høringssvar vedrørende ændringsforslag til L157

12. maj 2017

Finanstilsynet har den 9. maj 2017 sendt ovennævnte ændringsforslag til L157 (forslag til lov om betalinger) i høring. Nærværende høringssvar er afgivet i fællesskab af en række etablerede og nye finansielle teknologivirksomheder (fintech virksomheder) med aktiviteter inden for betalingsområdet, herunder området for kontooplysnings tjenester: **Cardlay A/S, Clearhaus A/S, Ernit ApS, Flex Funding A/S, Hufsy ApS, Mybanker.dk A/S, MyMonii ApS, Pagobox ApS, Spiir A/S, SubHub ApS** (visse af virksomhederne er allerede i dag betalingsinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet under den nugældende lov om betalingstjenester).

Høringssvaret er afgivet i forlængelse af vores fælles høringssvar af 5. februar 2017 vedrørende det oprindelige lovudkast og vores fælles supplerende høringssvar af 5. april 2017 vedrørende det fremsatte lovforslag, L157, hvilke høringssvar vi i det hele henviser til.

Nærværende høringssvar vedrører alene det omhandlede ændringsforslag til ny affattelse af bestemmelsen i **§ 124 a om brug af betalingsdata / betalingsoplysninger** i relation til kontooplysnings tjenester og andre tjenester, løsninger og koncepter udbudt af fintech virksomheder på betalingsområdet.

Vi takker for muligheden for at afgive dette særskilte høringssvar og for lovgivers interesse i at sikre optimale regulatoriske rammevilkår for dansk fintech i den nye lov om betalinger; og vi støtter selvsagt lovforslagets og ændringsforslagets intention om at understøtte udviklingen af nye innovative fintech løsninger til gavn for forbrugerne og til gavn for udviklingen af dansk fintech i det hele taget.

Vi kan således på vegne dansk fintech støtte en afbalanceret bestemmelse i § 124 a om brug af betalingsdata / betalingsoplysninger, som på den ene side sikrer den nødvendige forbrugerbeskyttelse og på den anden side sikrer den nødvendige adgang for fintech virksomheder til at anvende betalingsdata til brug for udviklingen af nye løsninger og koncepter på betalingsområdet, ikke blot kontooplysningstjenester men fintech tjenester i bred forstand.

Vi kan dermed støtte en kompromissøgende bestemmelse i § 124 a, der som nævnt i bemærkningerne har til formål at varetage hensynet til en rimelig forbrugerbeskyttelse ved at sikre:

- (1) at forbrugernes betalingsdata / betalingsoplysninger ikke anvendes eller behandles til uvedkommende formål eller i integritetskrænkende øjemed, og
- (2) at forbrugerne fortsat har adgang til væsentlige betalingstjenester (især Dankortet og andre bredt anvendelige betalingskort) i deres rene form, dvs. uden at der sker en påtvungen behandling af betalingsdata fra betalingsudbyderens (bankens) side i forbindelse med andre tilknyttede tjenester.

Vi kan derimod **ikke** støtte en affattelse af bestemmelsen i § 124 a, som indeholdt i det omhandlede ændringsforslag, der tilsigtet eller utilsigtet:

- (1) hindrer behandling af betalingsdata til vedkommende og forbrugerunderstøttende formål i form af eksempelvis kontooplysningstjenesters og andre fintech virksomheders individuelle, målrettede markedsføring og andre kommercielle tiltag over for brugerne (som led i de til brugerne udbudte fintech løsninger og koncepter), så længe der ikke sker integritetskrænkende prissætning / prisdiskrimination, og
- (2) giver brugerne adgang til at håndplukke blandt de integrerede og sammenhængende delelementer i de udbudte fintech løsninger og koncepter (pakkeløsningerne), hvor fintech forretningsmodellen netop består i og økonomisk afhænger af den samlede løsning / det samlede koncept (hele pakkelsen), dvs. håndplukke enten den i et sådant fintech koncepts bankintegrerede betalingstjeneste og/eller den i fintech konceptet integrerede kontooplysningstjeneste og/eller den i konceptet integrerede markedsføringsløsning baseret på brugerens betalingsdata.

De enkelte bemærkninger og indsigelser

Vi kan derfor **ikke** støtte følgende elementer i bestemmelsen i § 124 a, som indeholdt i det omhandlede ændringsforslag, der alt andet lige rækker langt videre, end hvad ovennævnte formål med bestemmelsen og hensynet til forbrugerbeskyttelsen tilsiger:

- Den manglende præcisering og udtrykkelige angivelse i selve bestemmelsen eller i de specifikke bemærkninger af "kontooplysningstjenester" i almindelighed (og ikke blot visse eksempler på sådanne kontooplysningstjenester), hvad angår udbud af tjenester direkte henvendt til brugeren, hvor der må ske behandling af betalingsdata (jf. § 124 a, stk. 3, nr. 2).
- Indførelsen i bestemmelsen af et formålsbegrænsende og uforholdsmæssigt nødvendighedskriterium (i stedet for eksempelvis et passende tilknytningkriterium), både hvad angår muligheden for behandling af betalingsdata (jf. § 124 a, stk. 3), hvad angår det aftalemæssige koblingsforbud mellem tjenester baseret på brug af betalingsdata (jf. § 124 a, stk. 7 og stk. 8), og hvad angår videregivelsen af betalingsdata til tredjemand (jf. § 124 a, stk. 9).
- Den umiddelbart manglende mulighed for alle erhvervsdrivende, herunder kontooplysningstjenester og andre fintech virksomheder, for at anvende betalingsdata (personhenførbare eller ej) til brug for individuel, målrettet markedsføring (og ikke blot generel markedsføring) og andre kommercielle tiltag, så længe disse betalingsdata ikke anvendes til diskriminerende prissætning (jf. § 124 a, stk. 3, nr. 2).
- Kontooplysningstjenesteudbyderens manglende mulighed for at betinge aftaleindgåelsen om (eller priser eller vilkår for) kontooplysningstjenesten af, at brugeren også indgår aftale med kontooplysningstjenesteudbyderen om de øvrige tjenester og løsninger udbudt af kontooplysningstjenesteudbyderen, herunder dennes individuelle markedsføring baseret på brugerens betalingsdata som led i kontooplysningstjenesteudbyderens samlede fintech koncept (pakkeløsningen), så længe der ikke sker diskriminerende prissætning (jf. § 124 a, stk. 7 og stk. 8).
- Betalingsudbyderens manglende mulighed for (i tilvalgs- og/eller fravalgs-situationen) at betinge aftaleindgåelsen om (eller priser eller vilkår for) en betalingstjeneste udbudt som led i et samlet fintech koncept af, at brugeren også indgår aftale med fintech virksomheden om de øvrige tjenester og

løsninger omfattet af det samlede fintech koncept (pakkeløsningen), herunder eksempelvis fintech virksomhedens kontooplysningstjeneste og individuelle markedsføring baseret på brugerens betalingsdata, så længe brugeren har adgang til den pågældende betalingstjeneste hos betalingsudbyderen (fx det rene Dankort) uden om det samlede fintech koncept (uden om pakkeløsningen) (jf. § 124 a, stk. 7 og stk. 8).

- Fintech virksomhedens tilsvarende manglende mulighed for (i tilvalgs- og/eller fravalgssituationen) at betinge aftaleindgåelsen om (eller priser eller vilkår for) de øvrige tjenester og løsninger, herunder eksempelvis fintech virksomhedens kontooplysningstjeneste og individuelle markedsføring baseret på brugerens betalingsdata, udbudt som led i et samlet fintech koncept af, at brugeren også indgår aftale med betalingsudbyderen om betalingstjenesten omfattet af det samlede fintech koncept (pakkeløsningen), så længe brugeren har adgang til den pågældende betalingstjeneste hos betalingsudbyderen (fx det rene Dankort) uden om det samlede fintech koncept (uden om pakkeløsningen) (jf. § 124 a, stk. 7 og stk. 8).
- Den manglende mulighed for at videregive eller overdrage betalingsdata til tredjemand i form af kontooplysningstjenester og andre fintech virksomheder til brug for fintech virksomhedens koncept, som ikke er i strid med bestemmelsen i øvrigt (jf. § 124 a, stk. 9).
- Den manglende præcisering og udtrykkelige angivelse i de specifikke bemærkninger af, at kontooplysningstjenester både kan tilgå og behandle andre bankkundedata end betalingsdata (eksempelvis data om indlånskonti og udlånskonti) som hidtil (allerede gældende ret), dvs. uden at dette omfattes af lovens bestemmelse om brug af betalingsdata eller er i strid med lovens regulering i øvrigt af kontooplysningstjenester, herunder tilladelsesreguleringen, og uden at dette kræver eller forudsætter aftaleindgåelse med den kontoførende udbyder/bank herom, så længe brugeren har givet samtykke efter den almindelige persondataregulering (jf. § 124 a, jf. § 60).

De nærmere begrundelser og overvejelser

Fælles for de ovennævnte punkter er, at behandlingen af betalingsdata i forbindelse med de tillægstjenester og løsninger, herunder den individuelle markedsføring, som typisk vil indgå i kontooplysningstjenesternes og fintech virksomhedernes samlede koncepter (pakkeløsningen) i grunden ikke er nødvendige som sådan for leveringen af den i konceptet integrerede betalingstjeneste. Samtidig er det i praksis vanskeligt at påvise eller dokumentere, hvorvidt behandlingen af betalingsdata

i sig selv er nødvendig for den enkelte tillægstjeneste, herunder markedsføringstiltag, som kontooplysningstjenesten eller fintech virksomheden selv udbyder.

Indførelsen af et nødvendighedskriterium igennem hele bestemmelsen medfører derfor en uhensigtsmæssig uklarhed og operationel usikkerhed i forbindelse med anvendelsen af bestemmelsen i praksis. Det omhandlede nødvendighedskriterium bør således udgå af bestemmelsen på ny. Såfremt det overhovedet er fornødent at sætte et andet kriterium i stedet, bør det i stedet overvejes at indføre et tilknytningskriterium, således at behandlingen af betalingsdata i forbindelse med andre tjenester og løsninger end selve betalingstjenesten forudsætter, at den anden tjeneste og løsning, herunder den individuelle markedsføring målrettet brugeren, har en naturlig tilknytning til eller udspringer af den pågældende betalingstjeneste.

Fælles for de ovennævnte punkter er derudover, at både adgangen til individuel markedsføring baseret på betalingsdata og adgangen til gensidigt at betinge aftaleindgåelsen af (eller priserne eller vilkårene for) alle de enkelte tjenester og løsninger, herunder betalingstjenester, kontooplysningstjenester og markedsførings-tjenester, som indgår i det samlede fintech koncept (pakkøløsningen), er altafgørende for fintech iværksætterne for overhovedet at kunne etablere og opretholde en økonomisk holdbar og forsvarlig forretningsmodel.

Dette skal især ses i lyset af det utvivlsomme faktum, at det som oftest i realiteten ikke er muligt for disse fintech iværksættere at opkræve betaling hos forbrugerne for den integrerede betalingstjeneste udbudt af den underliggende betalingsudbyder (partnerbank) eller for den integrerede kontooplysningstjeneste udbudt af fintech virksomheden selv som led i det samlede fintech koncept (pakkøløsningen), hvormed indtjeningsgrundlaget for den nye fintech iværksættervirksomhed alene hviler på netop de øvrige tjenester og løsninger i konceptet, herunder i særdeleshed den individuelle markedsføring af andres erhvervsdrivendes produkter mv.

På denne vis udgør den vederlagsfrie betalingstjeneste og/eller kontooplysningstjeneste den brugerattraktive løftestang i fintech konceptet (pakkøløsningen) med henblik på at opbygge det fornødne brugergrundlag der bevirker, at eksempelvis andre erhvervsdrivende får interesse i at markedsføre deres produkter gennem fintech konceptet, hvormed der samtidig opbygges et realistisk indtjeningsgrundlag for fintech virksomheden.

Selv en anerkendt betalingsløsning som MobilePay har kun fået sin udbredelse ved at være vederlagsfri for forbrugerne; og forretningsmodelmæssigt virker MobilePay netop som den nævnte løftestang for udbyderens øvrige tjenester og produkter.

Det er således ikke selve betalingstjenesterne eller de kommende kontooplysnings-tjenester, der isoleret set udgør bankernes eller de øvrige udbyderes indtjeningsgrundlag, tværtimod.

Derfor vil det være direkte skadeligt for de nye fintech iværksættere og hindre udviklingen af nye sammensatte fintech løsninger, herunder nye kontooplysningstjenester udbudt af fintech iværksættere, såfremt brugerne får mulighed for at håndplukke blandt tjenesterne i det samlede fintech koncept (håndplukke i pakkøløsningen) eksempelvis for at sikre brugeren den rene kontooplysningstjeneste (fx det rene og vederlagsfrie forbrugsoverblik eller budgetværktøj).

Disse fintech iværksættere er netop ikke og kan ikke sammenlignes med veletablerede betalingsinstitutter eller betalingsudbydere, hvis forretningsmodel ikke trues på samme måde, hvis de skal levere den rene betalingstjeneste (fx det rene Dankort) uden påtvungne tillægsydelser i form af markedsføring baseret på betalingsdata mv.

Muligheden for at betinge aftaleindgåelsen (eller priserne eller vilkårene) i sådanne situationer er således ikke nødvendig for selve betalingstjenesten, men er utvivlsomt nødvendig for selve fintech forretningsmodellen. Med andre ord er fintech virksomhederne og de nye kontooplysningstjenester som oftest økonomisk afhængige af at kunne udbyde de supplerende tjenester, herunder markedsføring og andre kommercielle tiltag baseret på brugerens betalingsdata, som følge af den manglende reelle mulighed for at opkræve abonnementsbetaling eller lignende vederlag for selve den underliggende betalingstjeneste.

Disse fintech virksomheder kan på ingen måde overleve, endsige starte op, hvis de som følge af brugerens fravalg af fintech konceptets indtjeningsgrundlag reelt skal fungere som sponsor for den underliggende betalingsudbyders (partnerbankens) betalingstjeneste, hvor fintech virksomheden jo ikke engang holder selve det finansielle kundeforhold (det gør partnerbanken) men blot fungerer som teknisk formidlende gennemgangskanal.

Dertil kommer, at de innovative elementer i sådanne integrerede fintech koncepter ikke i sig selv består i at udbyde kontooplysningstjenester eller være formidlende gennemgangskanal for den underliggende betalingstjeneste. Det innovative består netop i at lade betalingstjenester af forskellig art indgå i et større og mere integreret univers for brugeren, bl.a. bestående af andre tjenester baseret på betalingsdata, hvorfor det ikke giver mening at frakoble disse yderligere tjenester for dermed at udvande det sammenhængende univers, som jo er hele fintech konceptets raison d'être.

Dermed må hensynet til at sikre fintech iværksætterne en økonomisk holdbar og forsvarlig forretningsmodel alt andet lige veje tungere end at sikre forbrugeren rene kontooplysningstjenester eller sikre forbrugeren rene betalingstjenester (fx Dankortet), så længe forbrugeren har adgang til den samme betalingstjeneste på anden vis uden om det integrerede og sammenhængende fintech koncept (pakkeløsningen).

Det må handle om at sikre forbrugerne rene betalingstjenester, især rene betalingsmidler (fx Dankortet) leveret af bankerne - ikke at sikre rene kontooplysningstjenester eller fintech koncepter leveret af fintech iværksætterne.

Så hvis den nye lov om betalinger på den ene side åbner op for udbydere af kontooplysningstjenester (implementeringen af PSD2), men på den anden side også kræver udbud af rene kontooplysningstjenester uden indtægtsgivende tillægstjenester (den danske særregel), er de nye kontooplysningstjenester og andre fintech iværksættere reelt lige vidt som følge af den forventede manglende betalingsvillighed for basale kontooplysningstjenester og lignende tjenester hos brugerne.

Det handler ikke blot om at sikre danske udbydere af kontooplysningstjenester og andre fintech virksomheder lige konkurrencevilkår med udenlandske udbydere (som ikke er underlagt samme lovmæssige krav og begrænsninger), men også at sikre rammerne for et realistisk indtægtsgivende eksistensgrundlag for de danske fintech iværksættere.

De enkelte opfordringer og anbefalinger

På denne baggrund vil vi **opfordre** til, at det omhandlede ændringsforslag, hvad angår bestemmelsen i § 124 a, tilpasses og justeres på følgende punkter, som i langt højere grad indebærer en passende og rimelig afvejning af på den ene side hensynet til en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse og på den anden side hensynet til en tilstrækkelig regulatorisk understøttelse af udviklingen af nye innovative danske fintech løsninger til gavn for forbrugerne og til gavn for dansk iværksætteri på betalingsområdet:

- Ad § 124 a, jf. 60, jf. § 7: Det angives udtrykkeligt i de specifikke bemærkninger til bestemmelserne, at kontooplysningstjenester både kan tilgå og behandle andre bankkontooplysninger end betalingsoplysninger (eksempelvis oplysninger om indlånskonti og udlånskonti) som hidtil, og at lovforslaget ikke tilsigter at ændre gældende ret i så henseende. Det præciseres videre i de specifikke bemærkninger, at disse tilfælde ikke omfattes

af lovens bestemmelse i § 124 a om brug af betalingsoplysninger eller er i strid med lovens regulering i øvrigt af kontooplysningstjenester, herunder tilladelsesbestemmelsen i § 60. Det præciseres endvidere i de specifikke bemærkninger, at disse tilfælde efter gældende ret ikke kræver eller forudsætter aftaleindgåelse med den kontoførende udbyder (banken), så længe brugeren har givet samtykke efter den almindelige persondataregulering.

- Ad § 124 a, stk. 3: Udtrykket "nødvendigt for" udgår af bestemmelsen. Alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.
- Ad § 124 a, stk. 3, nr. 2: Udtrykket "herunder kontooplysningstjenester" tilføjes i bestemmelsen. Alternativt må udtrykket "kontooplysningstjenester i almindelighed" indsættes i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen som et udtrykkeligt eksempel på tjenester (direkte henvendt brugeren), der kan behandle betalingsoplysninger, hvorefter de i bemærkningerne anførte typeeksempler i form af forbrugsoverblik mv. blot angives som ikke-udtømmende eksempler på sådanne kontooplysningstjenester.
- Ad § 124 a, stk. 3, nr. 2: Udtrykket "herunder markedsføring" tilføjes i bestemmelsen. Alternativt må udtrykket "individuel, målrettet markedsføring" (samt udtrykket "og andre tjenester med kommercielt sigte") indsættes i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen som et udtrykkeligt eksempel på tjenester (direkte henvendt brugeren), der kan behandle betalingsoplysninger.
- Ad § 124 a, stk. 7: Udtrykket "nødvendig for" udgår af bestemmelsen. Alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.
- Ad § 124 a, stk. 7: Udtrykket "ikke betinge priser eller vilkår for produkter og tjenester" udgår af bestemmelsen. Det i det fremsatte lovforslag aftalemæssige koblingsforbud fastholdes, dvs. udtrykket "ikke stille som vilkår for indgåelse af en aftale om brug af en betalingstjeneste" fastholdes, dog med den præcisering, at der er tale om "en betalingstjeneste udbudt af en betalingsudbyder" (således at kontooplysningstjenester udbudt af andre end betalingsudbydere i lovens forstand ikke omfattes af det aftalemæssige koblingsforbud, som sigter til at sikre det rene Dankort eller andre

bredt anvendelige betalingskort netop udstedt af betalingsudbydere). Samtidig fastholdes de specifikke bemærkninger til bestemmelsen i det fremsatte lovforslag om, at det aftalemæssige koblingsforbud ikke omfatter de situationer, hvor den pågældende betalingstjeneste (fx Dankortet) indgår i et sammensat betalingskoncept, og hvor brugeren kan erhverve og anvende den pågældende underliggende betalingstjeneste hos betalingsudbyderen uden om det sammensatte betalingskoncept.

- Ad § 124 a, stk. 8: Bestemmelsen udgår. Alternativt udgår udtrykket "nødvendig for" af bestemmelsen. Mere alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.
- Ad § 124 a, stk. 9: Udtrykket "nødvendigt for" udgår af bestemmelsen. Alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.

Vi står gerne til rådighed for yderligere dialog om ovennævnte forhold.

Afgivet i fællesskab af:

cardlay®

Clearhaus

FLEX FUNDING

hufsy

mybanker.dk

pleo

MYMONII

spiiir
frihed du fortjener

subhub

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Den 15. maj 2017

Høring om forslag til lov om betalinger

Coops medlemsprogram er det ældste (150 år) og største (1,6 mio. medlemmer) "loyalitätsprogram" i Danmark.

Vi ønsker med dette høringssvar at påpege, at den foreslåede nye lov om betalinger, som afløser tidligere lovgivninger om samme emne, på vigtige punkter forekommer ødelæggende eller stærkt generende for vores medlemsprogram – og at dette ikke er en følge af krav i direktivet.

1. Den nye lov undtager ikke vederlagsfrie betalingsurrogater på en tilstrækkelig relevant måde

Coops medlemsprogram er i dag undtaget den gældende betalingslov (betalingstjenesteloven) som et "vederlagsfrit betalingsurrogat", jf. betalingstjenestelovens § 4, nr. 15. Vi ønsker at denne situation skal fortsætte uændret.

Når medlemmerne bruger deres opsparede, vederlagsfrit opnåede medlemsbonus, pålægger den foreslåede nye lovs delvise undtagelsesbestemmelse (lovforslagets § 5, nr. 14), desværre Coop en lang række tunge, uhåndterlige og i forhold til opsparet medlemsbonus fuldstændigt unødvendige pligter - hentet fra den bankverdenens komplicerede betalingsunivers. Disse dybt tekniske oplysnings-, håndterings- og valideringspligter, som findes i den nye lovs kap. 5-7, er totalt fremmedartede for Coops medlemsprogram og kan dårligt forventes opfyldt, hvis man fortsat ønsker at drive et medlemsprogram af den karakter, som Coop gennem 150 år har skabt og udviklet, med vederlagsfri adgang for medlemmerne til opnåelse af bonus på medlemskøb.

Vi beder derfor om en fortsat undtagelse, som i sin virkning svarer til den nuværende undtagelse i betalingstjenestelovens § 4, nr. 15, uden en tung byrde af tekniske forpligtelser.

2. Den nye lovs definition af betalingsoplysninger skaber unødige komplikationer

I den foreslåede nye lovs § 7, nr. 41, defineres betalingsoplysninger som

*Personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, **hvad der blev købt** med betalingstjenesten, hvad det kostede og hvornår det blev købt.*

Definitionen er helt ny. Den er en ren dansk opfindelse og stammer ikke fra direktivet. Og den skaber unødige komplikationer og forhindringer for Coops medlemsprogram som nærmere forklaret nedenfor.

Hos Coop registreres og opbevares købsoplysninger om et medlemskøb fuldstændigt adskilt fra og uafhængigt af betalingsinstituttets oplysninger om købet. Der er tale om to forskellige sæt oplysninger, der bevæger sig ad to forskellige kanaler og ender to forskellige steder.

Når et medlem ved et køb hos Coop vælger at benytte sit medlemskort eller sin medlemsapp, hvad enten medlemmet har valgt at knytte en betalingsfunktion til medlemskortet eller

medlemsappen eller ej, sker registreringerne af medlemskøbet og betalingstransaktionen i to fuldstændigt adskilte datastrømme:

- A. Medlemskøbet og de hertil knyttede købsoplysninger (dvs. oplysninger om hvor, hvornår og hvad der blev købt) sendes fra kasseterminalen på ryggen af medlemsnummeret gennem Coops interne kanaler til Coops medlemssystem og datawarehouse, hvor købsoplysningerne registreres og forbliver.
- B. Betalingstransaktionen og de hertil knyttede betalingsoplysninger (dvs. oplysninger om hvor, hvornår og med hvilket beløb betaling skete, men ingen oplysninger om hvad der blev købt) sendes derimod på ryggen af betalingskortets identifikationsnummer gennem banksystemets sædvanlige infrastruktur til udbyderen af det ved købet anvendte betalingsinstrument, hos hvem betalingsoplysningerne registreres og forbliver. Dette gælder, hvad enten udbyderen er Coop Bank eller et andet betalingsinstitut.

Der sker ikke nogen sammenblanding af købsoplysningerne og betalingsoplysningerne. Coop modtager købsoplysningerne via medlemsnummeret og udbyderen af betalingsinstrumentet modtager betalingsoplysningerne via betalingsinstrumentets identifikationsnummer (betalingskortnummeret). Disse to parter udveksler ikke deres respektive oplysninger med hinanden.

Den tekniske løsning, der bevirker, at de to datastrømme flyder samtidigt, men adskilt og uafhængigt af hinanden, sikrer, at man som Coop medlem både opnår sin medlemsbonus (og eventuelle andre medlemsfordele) og at man betaler med et minimum af besvær. Løsningen, har fungeret i knap 2 år, og den har på intet tidspunkt givet anledning til klager.

Medlemmerne er tværtimod meget tilfredse med den og glade for den lettelse, den indebærer i forhold til tidligere, hvor der skulle foretages to handlinger for at opnå samme resultat: A) Medlemsnummeret skulle indlæses via strekkoden og B) Betalingskortnummeret skulle indlæses via magnetstriben (senere chippen).

Den foreslåede nye danske hjemmelavede definition af "betalingsoplysninger" medfører imidlertid nu ved sin sammenblanding af rene købsoplysninger ("hvad der blev købt") og rene finansielle oplysninger om betalingstransaktionen (hvor, hvornår og med hvilket beløb betaling skete), at Coop ikke kan opretholde sit tilbud til medlemmerne om, at de kan tilvælge en betalingsfacilitet til deres fysiske medlemskort eller deres digitale medlemskort (Coops medlemsapp).

Dette kan efter de nedenfor fremhævede bemærkninger til den nye definition nemlig nu kun lovligt ske, hvis Coop samtidigt etablerer en teknisk løsning, som muliggør, at medlemmet konkret kan fravælge købsregistrering i medlemssystemet, når medlemmet vælger at bruge sit kombinerede medlems- og betalingskort til at betale med:

Det er afgørende for, at der er tale om klart adskilte og separat indsamlede oplysninger, at betalingsoplysningerne og oplysningerne vedrørende den anden funktion bliver behandlet i to forskellige systemer, at behandlingen af oplysningerne til den anden funktion bliver foretaget inden betalingen, og at det er muligt for brugeren at fravælge at bruge den anden funktion i den konkrete købsituation.

Noget sådant vil koste mange millioner kroner at udvikle og installere i Coops kasseterminaler og vil i realiteten være ganske meningsløst i forhold til formålet. Et Coop medlem, der undtagelsesvis ønsker at fravælge medlemskøbsregistrering af et bestemt køb, kan jo simpelthen blot undlade at bruge sit kombinerede medlems- og betalingskort i forbindelse med det pågældende køb og bruge sit Dankort eller kontanter i stedet.

Coop ønsker derfor, at definitionen af "betalingsoplysninger" ændres, så "betalingsoplysninger" alene omfatter de oplysninger, der faktisk løber i betalingsystemerne. Alternativt bør det med gult fremhævede krav om en fravalgsmulighed vedrørende medlemsregistrering, når der bruges et medlemskort med en tilknyttet betalingsfacilitet fjernes fra lovbemærkningerne.

3. Den nye lov indeholder et problematisk forbud mod "diskriminerende prissætning"

Den foreslåede nye lovs § 124a, stk. 4, indeholder en bestemmelse, der forbyder "*diskriminerende prissætning*"

Dette er en ren dansk opfindelse og stammer ikke fra direktivet. Bestemmelsen skaber unødige komplikationer og stærkt generende forhindringer for Coops medlemsprogram som nærmere forklaret nedenfor.

Bemærkningerne til lovforslaget siger følgende:

De oplysninger, der kan registreres om en brugers anvendelse af en betalingstjeneste, kan være meget følsomme, idet virksomheder kan foretage registreringer af brugerens adfærd og lave personprofiler af vedkommende. Det fremgår af stk. 4, at betalingsoplysninger uanset stk. 3 ikke må anvendes til diskriminerende prissætning af produkter eller tjenester. Det betyder, at disse oplysninger ikke kan behandles til formål, som medfører en individuel prissætning af produkter eller tjenester.

Med diskriminerende prissætning forstås opkrævning af forskellige priser for det samme produkt fra forskellige kunder. Det omfatter således også anvendelse af betalingsoplysninger til at fastsætte renten på et lån eller præmien på en forsikring. Hensynet er, at det ikke bør have betydning for en persons mulighed for at få et lån eller tegne en forsikring, hvordan vedkommende vælger at sammensætte sit forbrug, samt hvor og hvornår en given betalingstjeneste anvendes. Det bør således alene være forbrugers økonomiske situation, der afgør dette.

Betalingsoplysninger kan bruges til at identificere forbrugers betalingsvillighed mere generelt. Dette omfatter eksempelvis den situation, hvor en erhvervsdrivende identificerer forbrugere, der er meget prisbevidste og forbrugere, der er mindre prisbevidste, og på den baggrund fastsætter forskellige priser. Det er hensigten med bestemmelsen at sikre, at en persons mulighed for at benytte sig af et tilbud eller en speciel pris ikke afhænger af, hvordan vedkommende generelt vælger at sammensætte sit forbrug.

Det indebærer, at betalingsoplysninger ikke må behandles til at fastsætte individuelle priser for den enkelte betaler. Der kan således fortsat anvendes betalingsoplysninger til brug for generelle, forud fastlagte rabatstrukturer såsom elektroniske "klippekort", hvor eksempelvis den 10. liter mælk, der købes, er

gratis, samt behandling af oplysningerne til at fastsætte medlemstilbud, når disse tilbud gælder for alle medlemmer af et rabat- eller loyalitetsprogram.

Coop kan ikke acceptere en sådan enøjet udlægning af begrebet diskrimination. De fremhævede passager synes unuanceret at ville ulovliggøre et væsentligt element i hele Coops medlemsprogram, nemlig de personlige tilbud til medlemmer baseret på dels omfanget, dels arten af deres respektive køb hos Coop – kort sagt deres "loyalitet" og deres "forbrugsprofil" eller hvilket udtryk, man nu måtte vælge at anvende. Det strider fuldstændigt mod hele tankegangen i et moderne loyalitetsprogram.

Af disse 3 grunde skal vi meget kraftigt opfordre Finanstilsynet, Erhvervsministeren og Erhvervsudvalget til at gå i dialog med Coop og tilpasse lovforslaget, så det ikke medfører de ovenfor beskrevne urimelige konsekvenser for Coops medlemsprogram.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads "Per Sjøqvist". The signature is written in a cursive, slightly slanted style.

Per Sjøqvist
Senioradvokat (L)

Kopi til:

Erhvervsministeren
Erhvervsudvalget

Jonas Aaen (DEP)

Fra: Morten Holm Bundgaard <mhb@fanet.dk>
Sendt: 15. maj 2017 14:09
Til: Jon Hasling Kyed (FT); Høringer; Katja Lefevre Sønderaas (FT)
Cc: Merete Preisler; Mariane Dissing
Emne: SV: Kort høring over udkast til ændring af forslag til lov om betalinger (L 157)

FA takker for høring af den 9. maj 2017 og henviser til Finans Danmarks eventuelle bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten Holm Bundgaard
Juridisk konsulent
mhb@fanet.dk

Telefon: +45 3391 4700
Direkte: +45 3338 1622

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

Amaliegade 7
1256 København K

Besøg os på www.fanet.dk og abonnér på [vores nyhedsmail](#)

Fra: Jon Hasling Kyed (FT) [<mailto:JKY@FTNET.DK>]
Sendt: 9. maj 2017 17:33
Til: Jon Hasling Kyed (FT) <JKY@FTNET.DK>
Cc: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>; Katja Lefevre Sønderaas (FT) <LEF@FTNET.DK>
Emne: Kort høring over udkast til ændring af forslag til lov om betalinger (L 157)

Hermed sendes i offentlig høring udkast til ændring af forslag til lov om betalinger, der blev fremsat i Folketinget den 15. marts 2017, som lovforslag nr. L 157.

Det vedhæftede udkast til ændring af L 157 vedrører §§ 7 og 124 om betalingsoplysninger.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til ændringsforslag.

Finanstilsynet modtager gerne bemærkninger til ændringsforslaget, før det skal 2. behandles i Folketinget.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest mandag den 15. maj 2017**. Bemærkninger bedes sendt enten pr. post til Finanstilsynet, Juridisk kontor, Århusgade 110, 2100 København Ø, eller pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til lef@ftnet.dk og jky@ftnet.dk.

Eventuelle spørgsmål til lovforslagene kan rettes til specialkonsulent Katja Lefevre Sønderaas på tlf. 33 55 82 63, eller specialkonsulent Jon Hasling Kyed på tlf. 33 55 82 56.

Med venlig hilsen

Jon Hasling Kyed

Specialkonsulent, cand.polit
Kontor for governance, hvidvaskforebyggelse og betalingstjenester

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 56
<mailto:jky@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Jonas Aaen (DEP)

Fra: Louise Dahl Krath Jensen <lkr@danskbyggeri.dk>
Sendt: 15. maj 2017 15:30
Til: Høringer
Cc: Jon Hasling Kyed (FT); Katja Lefevre Sønderaas (FT); Britt Rasmussen
Emne: VS: Kort høring over udkast til ændring af forslag til lov om betalinger (L 157)
Vedhæftede filer: Høringsliste.pdf; Udkast til ændringforslag til lov om betalinger - L 157.pdf; Høringsbrev - ændringsforslag lov om betalinger - L 157.pdf

Dansk Byggeri takker for høringsmuligheden i forbindelse med ændring af forslag til lov om betalinger.

Dansk Byggeri undrede sig over formuleringen af § 124a, idet den kan forstås derhen, at eksempelvis enhver leverandør af en ydelse skal indhente kundens udtrykkelige samtykke til/for at kunne modtage betaling. Da en sådan fortolkning virkede pudsigt, især henset til at loven gennemfører *betalingstjenestedirektivet*, kontaktede vi specialkonsulent Jon Hasling Kyed telefonisk. Jon Hasling Kyed svarede som forventet, at bestemmelsen alene vedrører egentlige betalingstjenester, fx loyalitetskort mv., og at § 124a vil blive omformuleret, så dette tydeligt fremgår.

I lyset af ovenstående har vi ingen kommentarer til høringen.

Venlig hilsen
Louise Dahl Krath Jensen
Afdelingschef
Juridisk afdeling
Tlf. direkte: 72 16 01 47 · Mobil: 25 66 63 18

dansk byggeri

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: Jon Hasling Kyed (FT) [<mailto:JKY@FTNET.DK>]
Sendt: 9. maj 2017 17:33
Til: Jon Hasling Kyed (FT)
Cc: Høringer; Katja Lefevre Sønderaas (FT)
Emne: Kort høring over udkast til ændring af forslag til lov om betalinger (L 157)

Hermed sendes i offentlig høring udkast til ændring af forslag til lov om betalinger, der blev fremsat i Folketinget den 15. marts 2017, som lovforslag nr. L 157.

Det vedhæftede udkast til ændring af L 157 vedrører §§ 7 og 124 om betalingsoplysninger.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til ændringsforslag.

Finanstilsynet modtager gerne bemærkninger til ændringsforslaget, før det skal 2. behandles i Folketinget.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest mandag den 15. maj 2017**. Bemærkninger bedes sendt enten pr. post til Finanstilsynet, Juridisk kontor, Århusgade 110, 2100 København Ø, eller pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til lef@ftnet.dk og jky@ftnet.dk.

Eventuelle spørgsmål til lovforslagene kan rettes til specialkonsulent Katja Lefevre Sønderaas på tlf. 33 55 82 63, eller specialkonsulent Jon Hasling Kyed på tlf. 33 55 82 56.

Med venlig hilsen

Jon Hasling Kyed

Specialkonsulent, cand.polit
Kontor for governance, hvidvaskforebyggelse og betalingstjenester

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 56
<mailto:jky@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
Kopi til: lef@ftnet.dk, jky@ftnet.dk og
jm@jm.dk

15. maj 2017

Vedrørende høring over udkast til ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om betalinger – Finanstilsynets j.nr. 1911-1010

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-mail af 9. maj 2017 har Finanstilsynet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

CVR-nr. 11-88-37-29

Datatilsynet skal i den forbindelse udtale følgende:

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

1. Det fremgår af bemærkningerne til § 124, stk. 1, at udbuddet af betalings-tjenester i en række tilfælde vil medføre behandling af personoplysninger, eksempelvis kort-, kontonummer, navn eller adresse. Det fremgår endvidere, at udbydere derfor er omfattet af persondataloven samt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

J.nr. 2017-112-0697
Dok.nr. 429018
Sagsbehandler
Signe Vestergård
Abildskov
Direkte 3319 3212

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter benævnt ”Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001”) anvendes på behandling af personoplysninger, som finder sted i samtlige fællesskabsinstitutioner og -organer, i det omfang denne behandling er iværksat som led i udøvelsen af aktiviteter, der helt eller delvis hører under fællesskabsrettens anvendelsesområde, jf. forordningens artikel 3, stk. 1. ”Fællesskabsinstitutioner og -organer” er de institutioner og organer, som er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 artikel 1, stk. 1.

Det er Datatilsynets forståelse, at udbydere af betalingstjenester ikke er institutioner og organer, som er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, og at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 dermed ikke finder anvendelse i forhold til udbydere af betalingstjenesters behandling af personoplysninger. På den baggrund er det umiddelbart Datatilsynets opfattelse, at henvisningen til Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 bør udgå af bemærkningerne.

2. Det følgende fremgår bl.a. af bemærkningerne til § 124, stk. 1:

”Navnlig når personoplysninger behandles med henblik på udførelse af tjenesteydelser omfattet af dette lovforslag, bør det præcise formål for anvendelse af personoplysninger, det relevante retsgrundlag for behandlingen, og de relevante sikkerhedskrav angives, som det er fastsat i lov om behandling af personoplysninger.

Yderligere bør en udbyder, der behandler personoplysninger, anvende principperne om nødvendighed og proportionalitet, foretage en formålsbegrænsning og samtidig respektere en rimelig dataopbevaringsperiode. [...]”

Endvidere fremgår det følgende bl.a. af bemærkningerne til § 124, stk. 3:

”For at sikre tilliden til elektroniske betalinger, er det vigtigt, i videst muligt omfang at forebygge svindel med betalingstjenester, og i det omfang betalingssvindel alligevel sker at give de bedst mulige forudsætninger for at opdage og efterforske dette. Det bør således være muligt for udbydere, såvel som for deltagere i betalingssystemer at behandle personoplysninger, til disse formål, også uden at forbrugers udtrykkelige samtykke indhentes først. Når denne behandling af personoplysninger sker, bør de generelle regler i persondataloven være opfyldt. Behandlingen af oplysninger vil således blandt andet skulle være i overensstemmelse med god databehandlingsskik, ligesom behandlingen skal være sagligt begrundet og relevant.”

Endelig fremgår det følgende bl.a. af bemærkningerne til § 124a, stk. 1:

”Yderligere bør en udbyder, der behandler betalingsoplysninger, anvende principperne om nødvendighed og proportionalitet, foretage en formålsbegrænsning og samtidig respektere en rimelig data-opbevaringsperiode.”

Datatilsynet skal hertil bemærke, at behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med de grundlæggende betingelser om god databehandlingsskik, formålsbestemthed, proportionalitet, datakvalitet og tidsbegrænsning, som fremgår af persondatalovens § 5, stk. 1-5, hvis persondataloven finder anvendelse. Datatilsynet anbefaler på den baggrund, at ”bør” erstattes med ”skal” i de ovennævnte afsnit.

3. Der er i bemærkningerne til § 124, stk. 2, henvist til persondatalovens § 3, stk. 1, nr. 8 i forbindelse med bemærkninger om samtykkekrav.

Datatilsynet skal henstille, at ovennævnte henvisning rettes til ”§ 3, nr. 8”.

4. Det fremgår af bemærkningerne til § 124, stk. 2 og § 124a, stk. 2, at det er en betingelse ved behandling af oplysninger på baggrund af et samtykke fra en bruger, at også de grundlæggende principper om behandling af personoplysninger efter persondataloven er opfyldt.

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at de grundlæggende betingelser i persondataloven skal iagttages uanset, om personoplysningerne behandles på baggrund af et samtykke eller med en anden hjemmel i persondataloven. Da-

tatilsynet foreslår på den baggrund, at ”på baggrund af et samtykke fra en bruger” udgår fra de omtalte afsnit i bemærkningerne.

5. Det fremgår af bemærkningerne til § 124a, stk. 3, nr. 3, at erhvervsdrivende kun må behandle betalingsoplysninger, når det er nødvendigt for udbuddet af en tjeneste, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis betalingsoplysningerne behandles i anonymiseret form, og at betalingsoplysninger kan behandles til brug for tjenester, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis de behandles i anonymiseret form.

Endvidere fremgår det følgende i forlængelse af de ovennævnte bemærkninger til § 124a, stk. 3, nr. 3:

”Det indebærer, at brugeren kan give samtykke til, at vedkommendes betalingsoplysninger i anonym form kan behandles til andre formål. Anonym form betyder, at oplysningerne er gjort anonyme på en sådan måde, at brugeren ikke længere kan identificeres. Anonymisering handler derfor om at fjerne muligheden for at identificere enkeltpersoner i et datasæt. Der skal være tale om en uigenkaldelig afidentificering.”

Det fremgår imidlertid af nr. 41, som foreslås indsat efter nr. 40 i § 7, at ”betalingsoplysninger” er personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, hvad der blev købt med betalingstjenesten, hvad det kostede og hvornår det blev købt.

Datatilsynet har således forstået, at der ikke er tale om ”betalingsoplysninger”, hvis oplysningerne ikke er personhenførbare.

Datatilsynet skal i øvrigt bemærke, at persondataloven ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres.

Afsluttende bemærkninger

Datatilsynet skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at databeskyttelsesforordningen¹ får virkning fra den 25. maj 2018, og at persondataloven samtidig ophæves.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Signe Vestergård Abildskov

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF.

Finanstilsynet
Att.: Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Mail til hoeringer@ftnet.dk
kopi til lef@ftnet.dk og jky@ftnet.dk

15. maj 2017

Høring over udkast til ændringsforslag til forslag til lov om betalinger

Finanstilsynet har den 9. maj 2017 sendt nyt forslag til §§7 og 124 i lov om betalinger i høring. Dansk Erhverv har hertil følgende generelle bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Det nye forslag er et markant tilbageslag for både forbrugere og erhvervsdrivende for så vidt angår de loyalitetsprogrammer der - trods en datamæssig adskillelse fra betalingstjenesten – på anden vis er tilknyttet betalingstjenesten – fx via samme plastikkort eller samme app.

Dansk Erhverv ønsker, at det gennem øget digitalisering skal være nemt at være forbruger og erhvervsdrivende – desværre går det nye forslag i modsat retning. Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at PSD2 og dermed lov om betalinger både kan og skal være med til at skabe nye muligheder for detailhandlen og fintech-industrien, som dermed kan fastholde og skabe nye arbejdspladser. Imidlertid vil en lov med uklare, upræcise og stramme regler, som i øvrigt er bødesanktionerede, ikke fordre lyst til nytænkning. Generelt er det Dansk Erhvervs opfattelse, at direktivet skal implementeres så direktivnært som muligt, således at danske erhvervsdrivende ikke sættes i en urimelig dårlig konkurrencesituation overfor konkurrenter i andre EU-lande.

I øvrigt skal Dansk Erhverv bemærke, at der også andre steder i det fremsatte lovforlag spændes ben for medlemsprogrammer/loyalitetsprogrammer. Det gælder lovforslagets §5, nr. 14, hvor der pålægges erhvervsdrivende en lang række regler og pligter i forhold til programmer, hvor der er opsparet medlemsbonus. Den regel bør præciseres, så det er klart, at sådanne bonusprogrammer er undtaget fra lovens krav.

Dansk Erhverv anerkender, at der er dele af det nye forslag, som giver nye muligheder for anvendelse af betalingstjenesteoplysninger. Imidlertid er forslaget formuleret uklart og upræcist, og intentionerne bag forslaget skinner kun delvist igennem i bemærkningerne og er stort set umulige at genfinde i selve lovteksten. Der er derfor helt generelt behov for, at lovteksten bliver mere præcis, og at man generelt helt undgår at lovgive i bemærkningerne, som fx er tilfældet med definitionen i §7.

/HHY
hhy@danskerhverv.dk

Side 1/4

-

Deres ref.: J.nr. 1911-1010

På den baggrund har Dansk Erhverv følgende konkrete bemærkninger til ændringsforslaget:

Fjern kravet om, at forbrugeren skal kunne fravælge loyalitet i betalingsituationen (Bemærkningerne til §7).

- Det skal være muligt for en butik, at tilbyde en forbruger at have sin betalingstjeneste og sit loyalitetsprogram på samme betalingskort, samme app e.l. Når forbrugeren ikke skal medbringe flere kort, bliver det nemmere at være forbruger. Samtidig sikres det, at forbrugeren altid får brugt sit loyalitetsprogram, og dermed får de tilknyttede fordele. Det skal i den forbindelse bemærkes, at knapt 75% af alle danskere er medlem af en eller flere loyalitetsprogrammer/kundeklubber¹.
- Et krav om, at forbrugeren skal kunne fravælge loyalitet i selve betalingsituationen, tvinger reelt butikkerne til at anvende to separate kort/løsninger, da det kræver en ny teknisk sær-løsning for butikken at håndtere et sådant krav. Et sådant krav vil medføre lange køer i supermarkedet, når forbrugeren skal tage stilling til, hvilket betalingsmiddel der skal anvendes (Visa eller Dankort på et Visa/Dankort), og om der skal fravælges loyalitet. Særligt vil det ødelægge de nye smidige betalingsløsninger med kontaktløse betalinger med kort eller mobil, da en stillingtagen til registrering af loyalitet vil afbryde betalingsflowet, der er designet til at være let og smidigt.
- Medlemskab af et loyalitetsprogram er frivilligt for forbrugeren og kræver udtrykkeligt samtykke fra forbrugeren. Dansk Erhverv anerkender, at en forbruger nemt skal kunne melde sig ind og ud af programmet eller sætte programmet på pause, og at en forbruger, som ikke ønsker loyalitet registreret, skal kunne melde sig ud af loyalitetsprogrammet eller fravælge loyalitet. Dette bør imidlertid kunne ske fx via en app, en hjemmeside eller i kundeservice – det skal derimod ikke være et specifikt krav, at det skal kunne ske i selve betalingsituationen ved kassen.
- Det må ikke være et krav, at behandlingen af loyalitetsoplysninger og oplysninger fra andre tilknyttede programmer skal ske forinden betalingen er foretaget. Programmer, der fx foretager en donation til en velgørende organisation på baggrund af betalinger, eller et program, hvor forbrugeren optjener point på baggrund af betalingen, kan af naturlige årsager først foretages efter købet/betalingen er gennemført.
- Personhenførbare oplysninger, der er indsamlet via et loyalitetsprogram, er allerede reguleret og beskyttet af persondatalovgivningen, hvorfor det er unødvendigt og uhensigtsmæssigt, at dobbeltregulere i lov om betalinger.

Præciser definitionen af betalingsoplysninger (Bemærkningerne til §7)

- Betalingsoplysninger defineres i §7 som to typer oplysninger.
 - Den ene vedrører alene selve betalingen – altså oplysninger, der altid genereres, og som er nødvendige for, at selve betalingstransaktionen kan gennemføres, nemlig

¹ <http://www.forbrug.dk/Nyheder/2013/Danskerne-er-vilde-med-kundeklubber-men-bruger-ikke-fordele?tc=E17355668FDD4CB0BC16BC527F58AC58>

- bl.a. oplysninger om beløb og dato samt delvist kortnummer, terminalnummer o.l. – altså typisk den data, som fremgår af en betalingskortkvittering.
- Den anden vedrører oplysninger om, hvad der er købt, og hvad de enkelte varer/ydelser kostede. Typisk oplysninger, der fremgår af en købskvittering. Det er oplysninger, der genereres, uanset om man betaler med kort, kontanter eller en flaskebon, og som således er helt uafhængig af betalingstjenesten. Det er således ikke en betalingsoplysning og skal derfor ikke defineres som sådan.
 - Betalingsoplysninger skal alene defineres som oplysninger om selve betalingen, som alene genereres på baggrund af anvendelse af selve betalingstjenesten. Oplysninger om varesalg o.l., der genereres, uanset hvordan forbrugeren betaler – om det er med kontanter eller med en betalingstjeneste – er ikke betalingsoplysninger, men varer- og ydelsesoplysninger. Oplysningerne er ikke i sig selv personhenførbare, og da de i øvrigt ikke vedrører selve betalingen, skal de oplysninger ikke behandles i lov om betalinger, men alene i anden lovgivning.

Præciser kravet til samtykke til behandling af betalingsoplysninger for alle erhvervsdrivende (§124a, stk. 2)

- Behandling af betalingsoplysninger er nødvendige for en butik for at kunne gennemføre en betalingstransaktion.
- Med den foreslåede bestemmelse skal en butik have en forbrugers udtrykkelige samtykke for at kunne gennemføre en betaling og for at kunne generere en købskvittering og foretage registrering i butikkens eget system om, hvad der er købt.
- Det er stærk uhensigtsmæssigt, hvis en forbruger i butikken skal udfylde en blanket e.l. med navn og underskift, inden kunden kan få lov til at betale, og for at butikken kan lave en købskvittering. Det må være tilstrækkeligt, at forbrugeren har givet samtykke til sin betalingstjenesteudbyder for at en betalingstransaktion i en butik kan gennemføres. Kvitte-ringsoplysninger bør udgå af definitionen for betalingsoplysninger af de grunde, der er an-ført ovenfor. Der er derfor et behov for tilretning af bestemmelsen.

Præciser, hvad en erhvervsdrivende må anvende betalingsoplysninger til (§124a, stk. 3-9)

- Bestemmelsen i stk. 3 oplister udtømmende tre formål, som betalingsoplysninger må anvendes til. Der er behov for, at de tre formål præciseres, da det er uklart, hvad erhvervsdrivende må anvende betalingsoplysninger til.
- Det er uigennemskueligt, hvorfor der i bestemmelserne stk. 4 til stk. 9 er oplistet yderligere formål, som en erhvervsdrivende må eller ikke må anvende betalingsoplysninger til, når der allerede i stk. 3 er oplistet en udtømmende liste.
- Der bør sikres en bedre sammenhæng, en mere læsevenlig og en mere gennemskuelig opstilling af, hvad der er tilladt.

Fjern kravet til samtykke til behandling af data i anonymiseret form (§124a, stk. 3, nr. 3)

- Betalingsoplysninger er pr. definition personhenførbare. Når disse er anonymiserede, er der derfor ikke længere tale om betalingsoplysninger. Et krav til samtykke til behandling af anonyme betalingsoplysninger er derfor unødvendigt – allerede fordi der ikke er tale om betalingsoplysninger i denne henseende.

Fjern eller præciser kravet om, at der ikke må ske diskriminerende prissætning af tjenester og produkter (§124a, stk. 4).

- Kravet om, at der ikke må ske diskriminerende prissætning bør fjernes, da dette hindrer erhvervsdrivende i at give forbrugerne gode målrettede tilbud på baggrund af betalingsoplysninger.
- Hvis bestemmelsen fastholdes, skal den præciseres, idet den nuværende formulering er uklar som følge af ordvalget ”diskriminerende”. I stedet kan det fremgå, at en erhvervsdrivende ikke må anvende betalingsoplysninger til at fastsætte en højere pris overfor den konkrete forbruger.
- Det skal fremgå direkte af bestemmelsen – og ikke alene i bemærkningerne – at det er tilladt at tilbyde generelle rabatter.
- Det skal i øvrigt bemærkes, at det er en nødvendig forudsætning for at tilbyde en generel rabat på baggrund af betalingsoplysninger, at der behandles betalingsoplysninger.

Præciser, hvad der forstås ved produkt og ydelse (§124a, stk. 7 og 8)

- I bestemmelserne er anvendt ordene ”produkt” og ”ydelse”. Det er uklart, hvilke produkter og ydelser der refereres til – er det fx de varer, der sælges i detailhandlen, der er ”produkter” i denne bestemmelse?
- Når en erhvervsdrivende fastsætter en generel rabat ved at anvende betalingsoplysninger, så er det samtidig en nødvendighed, at den erhvervsdrivende betinger den rabatterede pris af, at forbrugeren anvender det pågældende betalingsmiddel.
- Behandling af betalingsoplysninger er ikke i sig selv nødvendigt for at kunne levere en vare. Bestemmelsen bør derfor præciseres.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Henrik Hyltoft
Markedsdirektør

Finanstilsynet
Att.: Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høring vedr. ændringsforslag til forslag til lov om betalinger

DI har modtaget et nyt forslag til §§7 og 124 i lov om betalinger i høring. DI takker for modtagelsen og sender hermed vores bemærkninger.

DI mener høringsfristen på 3 arbejdsdage er for kort, da der er væsentlige ændringer i lovforslaget ift. tidligere fremsendte.

Generelle bemærkninger

DI mener, at det nye forslag er et skridt i den forkerte retning. Muligheden for brug af betalingsdata er i væsentlig grad blevet begrænset og besværliggjort for virksomhederne i forhold til seneste forslag. Danske virksomheder er dermed med dette forslag stillet langt ringere med hensyn til brugen af betalingsdata end virksomheder fra andre EU lande, hvilket bidrager til unødigt konkurrenceforvridning.

DI mener fortsat at lov om betalinger ikke bør indeholde en dansk særregel vedr. brug af betalingsdata.

DI henviser til senest indsendte høringssvar vedr. lov om betalinger fra 3. februar 2017.

DI står gerne til rådighed for uddybelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Annette Falberg
Branchedirektør

Finanstilsynet
Juridisk kontor
hoeringer@ftnet.dk
Journalnummer 1911-1010
Kopi: lef@ftnet.dk; jky@ftnet.dk

København, 15. maj 2017

Høring af ændringslovforslag L 157 - lov om betalinger

Finanstilsynet har den 9. maj 2017 udsendt ændringsforslag vedr. § 124 til lov om betalinger i offentlig høring.

I det væsentligste vil De Samvirkende Købmænd henvise til høringssvar fra Dansk Erhverv.

DSK vil dog kommentere ændringsforslaget med et par principielle betragtninger:

- Det reviderede forslag er et markant skridt i den forkerte retning for både de forretningsdrivende og for forbrugerne, når det drejer sig om loyalitetsprogrammer knyttet til en betalingstjeneste.
- Forbrugerne har plads til et begrænset antal loyalitetskort (fysiske eller virtuelle) i deres pung – hvad enten pungen er fysisk eller mobil. Hvis man ønsker at fremme konkurrencen mest muligt, bør man gøre det attraktivt med kombinerede betalings- og loyalitetskort, så det ikke kun er de allerstærke koncepters loyalitetskort, der vinder "pladsen i pungen." De kombinerede betalings/loyalitets"kort" er løsningen for alle de virksomheder, der ikke i sig selv kan vinde en plads i forbrugerens pung hvad enten pungen er fysisk eller mobil.
- For at sikre forbrugerbeskyttelsen bør der både være krav om fuldstændig frivilligt og med udtrykkeligt samtykke. Der både endvidere være krav om, at forbrugeren skal kunne sætte sit medlemskab på pause, hvilket kan ske via fx applikationer eller på

loyalitetsprogrammets hjemmeside, men ikke i forbindelse med den enkelte ekspedition ved kassen. Det skal dermed ikke være et krav, at man skal kunne sætte sit medlemskab på pause ved henvendelse til kassemedarbejderen under en konkret ekspedition.

- Samme dag som nærværende forslag blev udsendt i høring, kvitterede et bredt politisk flertal for en lang række anbefalinger fra det digitale Vækstpanel. Der er udbredt politisk forståelse for, at vi "i morgen" har en lang række digitale muligheder til gavn og glæde for såvel forbrugere, erhvervslivet som samfundsøkonomien. Så meget desto mere overraskende er det, når der planlægges med danske særregler, som giver udenlandske virksomheder konkrete muligheder i andre europæiske lande, der ikke er mulige i Danmark.

DSK skal derfor anbefale, at PSD2 implementeres mere direktivnært end der med ændringsforslaget lægges op til, da væsentlige afvigelser ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med EU-retten.

For øvrige bemærkninger henvises - som nævnt indledningsvis - til Dansk Erhvervs høringsvar.

DSK står naturligvis til rådighed, hvis der er behov for at redegøre nærmere for dele af dette høringsvar.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

Jonas Aaen (DEP)

Fra: Christian Brandt <chb@finansogleasing.dk>
Sendt: 14. maj 2017 21:05
Til: Jon Hasling Kyed (FT)
Emne: Kort høring L 157

Til

Finanstilsynet

Høring over ændringsforslag til L 157

Vi takker indledningsvis for muligheden for at kommentere på udkastet til ændringsforslag.

Vi har følgende ret komplicerede bemærkninger til behandlingen af firmakort, hvorfor vi indledningsvis kort beskriver begrebet.

Et firmakort er et fysik betalingskort (kreditkort, f.eks. Eurocard) som arbejdsgiveren (privat eller offentlig) bestemmer at den ansatte skal have til brug for udgifter der skal afholdes i erhvervsøjemed. Kortet må ikke anvendes til private udgifter. Al forbrugsstatistik er således relateret til virksomhedens udgifter.

Et Firmakort kan også eksistere i en virtuel udgave, der alene kan anvendes til internethandel, og hvor kortnummeret kun kan bruges til f.eks. 1 transaktion. Dette for at undgå misbrug.

Endelig kan et "Firmakort" også have form af en "konto", Rejsekonto eller Indkøbskonto, hvorpå f.eks. et rejsebureau fakturerer alle virksomhedens køb. Transaktionerne opsamles af kort/kontoudsteder og der fremsendes en samlet faktura én gang om måneden.

Hidtidig undtagelse

I forbindelse med det lovforberedende arbejde til "Lov om visse betalingsmidler blev det givet en undtagelse i loven, hvorefter oplysninger om brug på firmakort, der alene anvendtes til firmarelaterede udgifter, kunne behandles og videregives til brug for diverse "Management Information Systems". Formålet hermed var at virksomhederne bl.a. kunne bruge betalingsoplysningerne som grundlag for forhandlinger med f.eks. hoteller og luftfartsselskaber om rabatter, baseret på volumen.

Undtagelsen blev videreført i betalingstjenesteloven, idet § 85, jf. § 5 stk. 2, kunne fraviges ved aftale mellem udbyderen og brugere af betalingstjenester, der ikke er forbrugere.

I det fremsatte forslag til "Lov om betalinger" ses dette videreført gennem muligheden for at fravige § 124, jf. forslaget § 6 stk. 3.

Ved gennemgang af det fremsendte ændringsforslag kan vi konstatere, at der for det første mangler en henvisning i § 6 stk. 3 til den nye § 124 a, ligesom henvisningen i § 6 til § 124 stk. 3-5 skal tilrettes i overensstemmelse med ændringsforslaget.

En mulighed for at kunne fravige bestemmelserne i § 124 a fsva. aftale mellem udbyderen og brugere af betalingstjenester, der ikke er forbrugere, er en forudsætning for at firmakortordningen kan fungere i virksomhederne, herunder Staten.

Det fremgår af definitionen i § 7 nr. 14 at en Bruger er: "En fysisk eller juridisk person, der anvender en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller begge dele."

Virksomheden / organisationen (den juridiske person) indgår en aftale med en kortudsteder om at X-antal ansatte (fysiske personer) skal udstyres med et Firmakort til brug for betaling af arbejdsrelaterede udgifter (typisk rejse- og

mødeudgifter). I den situation er således såvel virksomheden som kortindehaveren brugere. Det antages, at arbejdsgiveren i henhold til ledelsesretten kan bestemme, at den ansatte skal anvende det udleverede kreditkort til afholdelse af de arbejdsrelaterede udgifter. På den baggrund giver det ikke mening, som det fremgår af kommentarerne til § 124, ændringsforslagets s. 5, midt: "For så vidt angår kravet om samtykke, er det en betingelse efter bestemmelsen, at en udbyder af betalingstjenester indhenter et udtrykkeligt samtykke fra brugeren, inden udbyderen behandler brugerens personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten. Dette indebærer, at behandling af personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenester kun må ske på baggrund af brugerens udtrykkelige samtykke, uagtet at det er nødvendigt at behandle disse oplysninger i forbindelse med gennemførelsen af en betalingstjeneste, som brugeren selv har anmodet om."

Brugerens samtykke indhentes ifm. ansøgningen om kortet, hvor medarbejderen skriver under på at udstederen må behandle oplysningerne og kan stille dem til rådighed for virksomhedens statistik, f.eks. gennem levering til en 3.part.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne på både side 6, 2. afsnit og side 9, 3. afsnit at: "Det følger ligeledes af persondataloven, at et samtykke på et hvilket som helst tidspunkt kan tilbagekaldes af brugeren. Virkningen heraf vil derfor være, at den behandling af oplysninger, som brugeren har meddelt sit samtykke til, ikke længere må finde sted. Det bemærkes dog, at et samtykke ikke kan tilbagekaldes med "tilbagevirkende kraft". Det betyder, at behandlingen skal ophøre fra det tidspunkt, hvor tilbagekaldelsen af samtykket sker."

Problemet i den sammenhæng er, at såvel virksomheden som den ansatte er bruger. Og har virksomheden f.eks. et statistiksystem, virker det urealistisk at den enkelte ansatte kan sabotere dette, ved at kræve at hans betalingsoplysninger (der er personhenførbare) ikke længere er omfattet af samtykket og derfor ikke må behandles.

I relation til firmakort, hvor der både kan være en fysisk og en juridisk bruger, giver bemærkningen nederst side 10 heller ingen mening: "Modsat kan en erhvervsdrivende ikke behandle betalingsoplysninger, selvom om brugeren skulle have givet sit samtykke, hvis dette er til brug for tjenester, der ikke er direkte rette mod brugeren, jf. dog stk. 3, nr. 3. Derudover må en erhvervsdrivende ikke anvende, tilgå eller lagre oplysninger med andre formål end levering af den tjeneste, som brugeren udtrykkeligt har anmodet om. Princippet svarer til, hvad der i medfør af artikel 67, stk. 3, litra g, gælder for udbydere af kontooplysningstjenester. Princippet beskytter forbrugeren mod, at betalingsoplysninger behandles til andre formål end levering af den tjeneste forbrugeren har anmodet om." Også her kan den ene bruger (virksomheden) ønske behandling af oplysninger, som den anden bruger (den ansatte) ikke finder er direkte rettet mod brugeren.

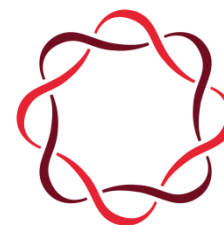
På baggrund af det foranstående er det meget vigtigt at § 124a tilføjes til fravigelsesmuligheden i § 6 stk. 3.

Vedr. Privatkort

Det fremgår af bemærkningerne til § 7, næstsidste afsnit at: "Det er afgørende for, at der er tale om klart adskilte og separat indsamlede oplysninger, at betalingsoplysningerne og oplysningerne vedrørende den anden funktion bliver behandlet i to forskellige systemer, at behandlingen af oplysningerne til den anden funktion bliver foretaget inden betalingen, og at det er muligt for brugeren at fravælge at bruge den anden funktion i den konkrete købsituation." I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at dette ikke teknisk er muligt. En kunde kan i ansøgningssituationen vælge et "rent" betalingskort uden tilknyttede fordele eller et kombineret (Co-branded) kort, f.eks. et SAS EuroBonus Mastercard med optjening af EuroBonus point på privatforbrug. Men har man som kunde valgt et SAS EuroBonus Mastercard, kan man ikke i købsituationen fravælge bonusfunktionen og kun bruge betalingsfunktionen. Bemærkningerne bør således tilpasses, således at det ikke indirekte fremgår at dette skal være muligt ifm. betalingskorttransaktioner.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Udkast til ændringsforslag til lov om betalinger

Finans Danmark vil gerne takke for muligheden for at kommentere på udkastet til ændringsforslag til lov om betalinger. Ændringsforslaget vedrører behandling af personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenester samt erhvervsdrivendes brug af betalingsoplysninger.

Finans Danmark har indledningsvist en række overordnede betragtninger i forhold til behandling af betalingsoplysninger.

Danske forbrugere er generelt veloplyste og digitaliseringsparate, og de efterspørger i stigende grad individuelle produkter, der er tilpasset deres behov. Det er derfor vigtigt at skabe vilkår, der understøtter og fremtidssikrer banker, fintech-virksomheder og detailhandlens mulighed for at udvikle nye attraktive og innovative digitale løsninger, der kan komme forbrugere og erhvervsliv til gode. Det kan endvidere bidrage til vækst og beskæftigelse i Danmark, fx i det spirende fintech-miljø, der ses i Danmark i disse år. Derfor bør der også ske en direktivnær implementering af 2. betalingstjenestedirektiv for at skabe lige konkurrencevilkår for danske og udenlandske virksomheder.

Samtidig er det vigtigt, at der er en stærk forbrugerbeskyttelse på betalingsområdet, så forbrugerne er trygge ved at benytte de digitale løsninger. Brug af betalingsdata skal selvfølgelig basere sig på forbrugernes ønsker og udtrykkelige samtykke. I den forbindelse skal det bemærkes, at den generelle persondataregulering – og snart den nye persondataforordning – allerede sætter fælles europæiske retningslinjer for behandling af personfølsomme data og sikrer en stærk forbrugerbeskyttelse.

Finans Danmark finder det som udgangspunkt positivt, at der med ændringsforslaget fremgår en mere "princip-baseret" tilgang til brugen af betalingsdata i stedet for de 10 specifikke formål, som var en del af det oprindelige udkast. En sådan tilgang kan skabe et større rum for udbydere til at udvikle nye innovative løsninger i fremtiden. Dette skal dog ses i sammenhæng med forslagetets øvrige krav og begrænsninger, som giver forslaget en anden kompleksitet.

I forlængelse heraf er Finans Danmark bekymret for, at nogle af de nye bestemmelser kan få utilsigtede konsekvenser. Det kan samlet set skabe tvivl om, hvor

Hørings svar

15. maj 2017
Dok. nr. 568918-v1

vidt det foreslåede ændringsforslag reelt skaber et større rum for innovative løsninger, end det fremsatte forslag.

Finans Danmark adresserer disse bekymringer i de specifikke kommentarer nedenfor og anviser konkrete forslag til ændringer. Imødekommes disse bekymringer, er det Finans Danmarks vurdering, at ændringsforslaget vil være at foretrække frem for det nuværende lovforslag.

Definition af betalingsoplysninger

Det foreslås i ændringsforslaget at definere betalingsoplysninger som "personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, hvad der blev købt med betalingstjenesten, hvad det kostede og hvornår det blev købt".

Såfremt denne definition anvendes, udvides begrebet betalingsoplysninger i forhold til den nugældende lov og lovforslaget, der kun medtager oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til.

Der kan derfor opstå tvivl om, om denne bredere definition vil få utilsigtede konsekvenser og dermed ikke skabe de fremtidssikrede og tidssvarende rammer for udbuddet af betalingstjenester, som ellers er det samlede lovforslags hovedformål. Finans Danmark foreslår derfor at bibeholde indholdet i det eksisterende betalingsoplysnings-begreb, dvs. hvor betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til.

Principper for brug af betalingsoplysninger

Med ændringsforslaget foreslås i § 124 a, stk. 3:

"En erhvervsdrivende må kun behandle betalingsoplysninger, når det er nødvendigt for,

- 1) gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion,
- 2) udbuddet af en tjeneste, der er direkte henvendt til brugeren, eller
- 3) udbuddet af en tjeneste, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis betalingsoplysningerne behandles i anonymiseret form."

Finans Danmark finder, at det er uklart hvilke dokumentationskrav, der skal løftes i forhold til "nødvendigheds-begrebet", herunder hvilke krav, der gælder i forhold til det udtrykkelige samtykke. Det foreslås i stedet at erstatte sætningen, "når det er nødvendigt for" med sætningen "i forbindelse med".

Hørings svar

15. maj 2017
Dok. nr. 568918-v1

Generel vs. individuel markedsføring

I bemærkningerne til lovforslagets § 124 a, stk. 3, nr. 2, gives en række eksempler på tjenester, der er direkte henvendt til brugeren. Modsat det fremsatte lovforslag, hvor markedsføring var ét af de 10 formål, betalingsdata kunne anvendes til, fremgår markedsføring ikke af eksemplerne i lovbemærkningerne.

Det skaber tvivl om, hvorvidt betalingsdata – med brugerens udtrykkelige samtykke – kan anvendes til markedsføring direkte henvendt til brugeren (individuel markedsføring).

Finans Danmark mener, at det bør være muligt for brugeren at give sit udtrykkelige samtykke til, at betalingsdata kan anvendes til at gøre brugeren opmærksom på eksisterende tilbud eller generelt fastsatte tilbud, selvfølgelig i overensstemmelse med forbuddet mod diskriminerende prissætning, jf. forslaget § 124 a, stk. 4.

Dette fremgik eksplicit af lovbemærkningerne til det fremsatte lovforslag, og Finans Danmark finder derfor, at dette også bør medtages i bemærkningerne til § 124 a, stk. 3, nr. 2, for at skabe klarhed.

Forsikringssekskabers brug af betalingsoplysninger

Det foreslås i § 124 a, stk. 6, at en erhvervsdrivende ikke må behandle betalingsoplysninger i forbindelse med markedsføring, formidling, indgåelse og opfyldelse af forsikringsaftaler.

Finans Danmark finder, at det i praksis svarer til, at forsikringssekskaber ikke kan behandle betalingsdata, inklusiv hvis de ønsker at udbyde kontooplysningstjenester.

De bekymringer, der har været rejst vedrørende fastsættelse af individuelle forsikringspræmier ved brug af betalingsdata er håndteret i § 124 a, stk. 4, der forbyder, at betalingsoplysninger anvendes til diskriminerende prissætning på produkter og tjenester, jf. materialet fra den tekniske gennemgang for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget samt lovbemærkningerne.

På den baggrund finder Finans Danmark, at stk. 6 helt kan udgå.

Sammensatte betalingskoncepter

I lovbemærkningerne til § 124 a, stk. 7, bør det fremgå klart, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der kan udbydes tjenester/apps, der er "født" med flere funktioner, og hvor kunden selv vælger, hvilke af disse funktioner, der tages i

Hørings svar

15. maj 2017

Dok. nr. 568918-v1

brug, men hvor funktionerne ikke udbydes uafhængigt af hinanden. Det bør være sådan, at selve ibrugtagningen af en funktion må anses som et "aktivt tilvalg", hvilket bør præciseres i lovbemærkningerne.

Afgivelse og brugen af udtrykkeligt samtykke

§ 124, stk. 2, og § 124 a, stk. 2, kræver, at der skal indhentes et udtrykkeligt samtykke fra brugeren af betalingstjenesten, når betalingstjenesteudbyderen/den erhvervsdrivende behandler henholdsvis personoplysninger (§ 124) og/eller betalingsdata (§ 124 a).

Det kan ikke ud af bestemmelsen eller bemærkningerne læses, hvordan dette skal håndteres i praksis. Finans Danmark ønsker derfor klarhed over, om et samtykke afgivet efter § 124, stk. 2, også dækker samtykket efter § 124 a, stk. 2, dvs. om der kan afgives ét samlet samtykke til udbydere af betalingstjenester.

I bemærkningerne til både § 124, stk. 2, og § 124 a, stk. 2, fremgår det, at det er et krav, at det udtrykkelige samtykke skal være indhentet forud for behandlingen af betalingsoplysninger, men ikke at der *nødvendigt* skal indhentes et udtrykkeligt samtykke hver gang, der foretages en behandling af oplysningerne. Der kan således ifølge lovbemærkningerne gives et generelt udtrykkeligt samtykke i en rammeaftale om udbuddet af betalingstjenester.

For at undgå tvivl om, at samtykket netop kan indbygges i de generelle betingelser for et produkt, bør ordet *nødvendigt* udgå af lovbemærkningerne.

I den gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penges § 85, stk. 4, nr. 2, er der mulighed for at anvende anonyme data med henblik på at tilpasse/udvikle betalingssystemer. Ifølge lovbemærkningerne til § 124 a, stk. 3, nr. 3, vil denne behandling fremadrettet kræve, at brugeren giver samtykke hertil. Det vil medføre en øget administration af samtykker om brug af anonyme data, ligesom det vil modvirke hensynet til forbedring af systemer.

Det foreslås derfor, at det anføres i lovbemærkningerne, at det ikke er nødvendigt at indhente et udtrykkeligt samtykke fra forbrugeren til disse formål, som det tilsvarende gælder ved forslaget til § 124, stk. 3. Det skal i den forbindelse endvidere bemærkes, at et krav om samtykke til brug af anonyme data er et for Finans Danmark ukendt begreb i dansk ret.

Hørings svar

15. maj 2017

Dok. nr. 568918-v1

Brug af betalingsdata til andre formål

I gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 85, stk. 3, nr. 2., er det anført, at der kan ske behandling af betalingsoplysninger til retshåndhævelse. Denne mulighed bør ligeledes fremgå af § 124, stk. 3, og § 124 a, stk. 9.

Det bemærkes også, at med formuleringen i § 124, stk. 3, er det uklart, om en udbyder må rådgive brugeren om anvendelse af det givne produkt (som anført i gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 85, stk. 4, nr. 1). Det bør der være mulighed for.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål, står Finans Danmark naturligvis til rådighed for uddybning.

Med venlig hilsen

Anders Laursen

Direkte: +45 3370 1106
Mail: anl@fida.dk

Hørings svar

15. maj 2017
Dok. nr. 568918-v1

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Dato: 15. maj 2017

Sag: FO-17/06242-2

Sagsbehandler: /HBH

Direkte tlf.: +45 41 71 50 97

Udkast til ændringsforslag til lov om betalinger

Forbrugerombudsmanden takker for muligheden for at kommentere på udkast til ændringsforslag til lov om betalinger, som er sendt i høring af Finanstilsynet den 9. maj 2017.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse er der med udkastet til ændringsforslag skabt klarhed over en række af de spørgsmål, som det fremsatte forslag til § 124 kunne give anledning til.

Til ændringsforslaget har Forbrugerombudsmanden følgende bemærkninger:

1. Forholdet mellem ændringsforslagets § 124 og § 124 a

Ændringsforslagets § 124, stk. 2, regulerer behandling af *personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten*.

Forbrugerombudsmanden læser ændringsforslaget således, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af e-penge er omfattet af forslagets § 124, mens både udbydere af betalingstjenester, udstedere af e-penge og alle andre erhvervsdrivende, der måtte behandle betalingsoplysninger, er omfattet af forslagets § 124 a.

Da der er overlap mellem § 124 og § 124 a, kan det give anledning til tvivl, hvilken bestemmelse der regulerer en udbyders behandling af betalingsoplysninger, som også udgør personoplysninger.

- Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør forholdet mellem de to bestemmelser derfor fremgå af bestemmelserne, herunder at/om § 124 a eller dele af bestemmelsen også gælder udbydere af betalingstjenester.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

Fax 41 71 51 61

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

forbrugerombudsmanden@kfst.dk

www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

2. Forholdet til persondataloven - ændringsforslagets § 124 a, stk. 1

I bemærkningerne til § 124 a, stk. 1, er anført:

”Yderligere bør en udbyder, der behandler betalingsoplysninger, anvende principperne om nødvendighed og proportionalitet, foretage en formålsbegrænsning og samtidig respektere en rimelig dataopbevaringsperiode.”

- Det vil efter Forbrugerombudsmandens opfattelse være bedre stemmende med persondatalovgivningen, hvis det fremgår af det citerede afsnit, at en udbyder *skal* anvende principperne om nødvendighed og proportionalitet m.v, og ikke at udbyderen *bør* anvende disse principper.

I bemærkningerne til § 124 a, stk. 1, er anført:

”Det følger af persondatalovens § 2, stk. 1, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

Bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid af forarbejderne til persondataloven (jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 4057 (lovforslag nr. L 147)), at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet. Stk. 2-9 fastsætter yderligere regler vedrørende udbyderes behandling af personoplysninger, som fastsætter krav, der som udgangspunkt medfører skærpende regler om behandling af personoplysninger.” (Vores fremhævning.)

- Forbrugerombudsmanden skal efterspørge en præcisering af hensigten med den af os fremhævede sætning, herunder om der er tilfælde, hvor § 124 a tilsigter en dårligere retsstilling for brugeren af en betalingstjeneste end retsstillingen efter persondatalovgivningen.

3. Diskriminerende prissætning - ændringsforslagets § 124 a, stk. 4

Det fremgår af § 124 a, stk. 4 og 5, i ændringsforslaget, at betalingsoplysninger ikke må anvendes til *diskriminerende prissætning af tjenester og produkter.*

- Bestemmelsen bør efter Forbrugerombudsmandens opfattelse anvende udtrykket individuel prissætning i stedet for diskriminerende prissætning, hvilket svarer til den i bemærkningerne anvendte definition.

Efter Forbrugerombudsmandens hidtidige praksis er usaglig forskelsbehandling af forbrugere i strid med god skik i markedsføringsloven. Et forbud mod behandling af betalingsoplysninger til diskriminerende prissætning kan give anledning til overvejelse om, hvorvidt anden diskrimination er tilladt.

- Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør betalingsoplysninger ligeledes ikke kunne behandles til fastsættelse af individuelle vilkår.
- I § 124, stk. 4, bør stå ”behandle” i stedet for ”anvende”.

4. Aggregerede betalingsoplysninger til brug for kreditvurdering – ændringsforslagets § 124 a, stk. 5 og 7

Ændringsforslagets § 124 a, stk. 5, fastsætter, at en erhvervsdrivende kan *anvende* aggregerede betalingsoplysninger til brug for en kreditvurdering.

- Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør ændringsforslagets § 124 a, stk. 5, indeholde en henvisning til § 124, stk. 4, og eksempelvis affattes således:

”Uanset stk. 4 kan en erhvervsdrivende anvende aggregerede betalingsoplysninger til brug for en kreditvurdering.”

- I § 124, stk. 5, bør stå ”behandle” i stedet for ”anvende”.

Det fremgår af bemærkningerne til stk. 7, at formålet med stk. 7 bestemmelsen er at sikre, at det eksempelvis ikke bliver et krav for at blive kreditvurderet, at forbrugeren samtykker til en behandling af betalingsoplysninger, som ikke er nødvendig for levering af den pågældende tjeneste.

- Forbrugerombudsmanden bemærker, at eksemplet ikke forekomme valgt, idet en erhvervsdrivende kun kan anvende aggregerede betalingsoplysninger til brug for en kreditvurdering, jf. bestemmelsens stk. 5.

5. Behandling af personoplysninger – ændringsforslagets § 124, stk. 2

Det fremgår af ændringsforslagets § 124, stk. 2, at en udbyder af betalingstjenester og udbydere af elektroniske penge på forhånd skal indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger af betalingstjenester, hvis udbyderen eller udstederen *behandler* personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten.

- For en god ordens skyld bør bemærkningerne til § 124, stk. 2, også indeholde en definition af begrebet behandling svarende til bemærkningerne til § 124 a. Det bør samtidig fremgå af bemærkningerne, at behandlingsbegrebet omfatter mere end videregivelse, der alene er et eksempel på behandling af personoplysninger.

6. Øvrige bemærkninger

Under hensyn til, at den foreslåede bestemmelse i § 124 a tillader erhvervsdrivende at behandle betalingsoplysninger under overholdelse af en række betingelser, der fremgår af såvel bestemmelsen og dens forarbejder som persondatalovgivningen, forventer Forbrugerombudsmanden at skulle anvende flere ressourcer på tilsynet med bestemmelsens overholdelse end med overholdelse af det gældende forbud mod anvendelse af betalingsoplysninger til udarbejdelse af personprofilering, herunder til besvarelse af erhvervsdrivendes forespørgsler om lovligheden af påtænkte konkrete markedsførings tiltag, som Forbrugerombudsmanden hidtil har behandlet på samme måde, som forudsat i markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden tillader sig derfor at gøre opmærksom på, at lovforslaget inklusiv ændringsforslaget til § 124 må forventes at ville medføre et øget ressourceforbrug hos Forbrugerombudsmanden, således som også anført i Forbrugerombudsmandens høringssvar af 6. februar 2017.

Med venlig hilsen

Christina Toftegaard Nielsen
forbrugerombudsmand

Finanstilsynet

11-05-2017
Dok. 166646/thh

Høring over ændringsforslag til lovforslag om betalinger

Forbrugerrådet Tænk har modtaget ændringsforslag til lovforslag om betalinger i høring. Ændringsforslaget giver anledning til følgende bemærkninger:

Generelt

Forbrugerrådet Tænk finder, at der er tale om et godt og fremtidssikret regelsæt for behandlingen af forbrugernes betalingsdata. På den ene side åbnes der op for, at der kan tilbydes datatjenester til forbrugere der ønsker det, og på den anden side beskyttes forbrugerne imod, at deres data misbruges. Det er Forbrugerrådet Tænks vurdering, at ændringsforslaget både giver en bedre forbrugerbeskyttelse og samtidigt skaber bedre plads til innovation.

Vi har dog et enkelt opmærksomhedspunkt, nemlig, at reglerne bør være teknologineutrale, således at forbrugerbeskyttelsen er den samme, uanset hvordan betalingsdata indhentes. Forbrugerrådet Tænk opfordrer derfor til, at der ikke indføres en undtagelse for data indhentet via særligt adskilte systemer. Det uddybes nedenfor.

Et lukket kredsløb

Det fremgår af ændringsforslaget, at når eksempelvis en bank tilbyder en kunde en budgetfunktion, der anvender betalingsdata, så må banken ikke selv tilgå dette budget. Forbrugerrådet Tænk er glade for, at det således præciseres, at princippet om *privacy by design* skal indarbejdes i de datatjenester der tilbydes. Det er vigtigt, at forbrugeren bevarer kontrollen med egne oplysninger. I forlængelse heraf, bakker Forbrugerrådet Tænk op om, at det fremgår af ændringsforslaget, at udbydere af datatjenester ikke må videregive data til andre formål, end leveringen af den tjeneste forbrugeren har anmodet om. Dette er ligeledes nødvendigt for at forbrugeren i praksis kan bevare kontrollen med egne oplysninger. Det fremgår desuden af ændringsforslaget, at forbrugers data ikke må anvendes, tilgås eller lagres med andre formål end levering af den tjeneste, som forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om.

Forbrugerrådet Tænk finder det helt centralt for forbrugerbeskyttelsen, at forbrugers betalingsdata på denne måde er indkapslet i den tjeneste eller funktion forbrugeren har ønsket. Forbrugerrådet Tænk finder, at ændringsforslaget giver en nødvendig og solid beskyttelse af forbrugerne på dette punkt.

Et frit valg

Det fremgår således af ændringsforslaget, at kun forbrugeren selv må tilgå oplysningerne i de datatjenester der tilbydes. Der er imidlertid stor forskel på, hvor høj grad af tillid forskellige forbrugere har til banker og andre udbydere af datatjenester, og hvor meget den enkelte forbruger værner om sit privatliv. Det er derfor afgørende, at forbrugere der vil sikre deres data mod uvedkommende brug, kan vælge disse tjenester fra, uden at dette får negative konsekvenser for forbrugeren. Sådanne negative konsekvenser kunne være, at forbrugeren bliver afskåret fra at benytte eksisterende (fx netbank, mobilbank, lån eller betalingskort) eller nye produkter og tjenester, hvis det bliver et standardvilkår i sådanne aftaler, at forbrugeren samtykker til behandling af betalingsdata, eller hvis priser og vilkår for andre produkter og tjenester bliver betinget af forbrugers samtykke til behandling af betalingsdata.

Det er Forbrugerrådet Tænks vurdering, at det med ændringsforslaget sikres, at forbrugere der ikke ønsker at give adgang til deres betalingsdata kan undgå dette, uden at det får negative konsekvenser for dem. Det bliver således reelt valgfrit for forbrugerne, om de ønsker at benytte de nye datatjenester, og forbrugerne kan slå de nye datatjenester til og fra. Forbrugerrådet Tænk finder, at ændringsforslaget også på dette punkt udgør en markant forbedring af forbrugerbeskyttelsen.

Værn mod uvedkommende brug

Det er muligt at opstille meget præcise personprofiler på baggrund af detaljerede betalingsdata, med værdifuld information om, hvilken risiko forbrugeren udgør for banken eller forsikringssselskabet. Forbrugerrådet Tænk finder imidlertid, at det vil være forkert at tillade en sådan brug af data.

Det bør være forbrugers økonomiske situation, og ikke forbrugers livsstil, der er afgørende for om forbrugeren kan få et lån eller tegne en forsikring til en rimelig pris. Såfremt livsstils-parametre, udledt af betalingsdata, blev afgørende for kreditvurderingen eller muligheden for at tegne en forsikring, kan det føre til selvcensur, og til en umyndiggørelse af forbrugerne. Forbrugere bør kunne købe hvor de vil, hvornår de vil, og hvad de vil, uden at skulle bekymre sig om, hvilke konsekvenser deres digitale fodspor vil få i banken eller hos forsikringssselskabet.

Endvidere er det muligt for detailhandelen at udlede den enkelte forbrugers betalingsvillighed af detaljerede betalingsdata, med den konsekvens, at forbrugeren går glip af tilbud og rabatter, forbrugeren ellers ville have fået. Kendskab til den enkelte forbrugers betalingsvillighed muliggør en prisdiskriminering, der ikke ellers ville kunne finde sted, med et potentielt stort samfundsøkonomisk tab til følge.

Med ændringsforslaget foreslås det, at oplysningerne om *hvornår, hvor og hvad der købes, samt hvor meget der betales*, ikke må anvendes til prisdiskriminering, kreditvurdering eller forsikringsvirksomhed. Forbrugerrådet Tænk finder, at der er tale om en klar forbedring af lovforslaget på dette punkt.

Innovation

I stedet for at opliste ti tilladte funktioner, foreslås det, at tillade enhver datatjeneste forbrugeren ønsker og aktivt anmoder om. Ud fra en samlet vurdering af ændringsforslagets bestemmelser, er det dog Forbrugerrådet Tænks vurdering, at der er tale om en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen. Det er således Forbrugerrådet Tænks vurdering, at ændringsforslaget både styrker forbrugerbeskyttelsen og samtidig skaber bedre mulighed for innovation. Ændringsforslaget definerer således ikke på forhånd, hvilke datatjenester der kan udvikles og udbydes til gavn for forbrugerne, men åbner op for udviklingen af nye løsninger.

Reglerne bør være teknologineutrale

Ifølge bemærkningerne til den foreslåede definition på betalingsoplysninger, finder de foreslåede forbrugerbeskyttelsesregler i § 124 a ikke anvendelse, hvis data er indhentet via et særligt adskilt system. Forbrugerrådet Tænk finder, at reglerne i stedet bør være teknologineutrale.

Det gældende forbud i § 85 mod at anvende betalingsdata, har eksisteret siden betalingskortloven blev vedtaget i 1985. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende betalingstjenestelov, at formålet med forbuddet er at beskytte forbrugerne mod, at erhvervsdrivende opstiller personprofiler eller kortlægger forbrugsmønstre ”idet det er muligt, at registrere, hvornår, hvor og hvad der købes, samt hvor meget der betales”. Det er disse oplysninger der betragtes som særligt følsomme, og som er omfattet af det gældende forbud. I loven oplistes en udtømmende liste over undtagelser fra forbuddet og **data indhentet via særligt adskilte systemer er ikke undtaget.**

Der kan argumenteres for, at tiden er løbet fra totalforbuddet, og at detailhandelen burde kunne anvende betalingsdata til brug for loyalitetsprogrammer. Forbrugerrådet Tænk finder, at det er i dette lys, at håndhævelsen af § 85 skal forstås, hvor det siden august 2016 er blevet accepteret, at detailhandelen behandler betalingsdata indhentet via særligt adskilte systemer. Der er dog **ikke længere behov for en sådan ”undtagelse” for særligt adskilte systemer, hvis ændringsforslaget vedtages.** Ændringsforslaget tillader netop, at betalingsdata kan behandles, hvis forbrugeren ønsker det. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til ændringsforslaget, at betalingsdata kan anvendes til rabat- og loyalitetsprogrammer, så længe at oplysningerne ikke bruges til diskriminerende prissætning, kreditvurdering eller forsikringsvirksomhed.

En undtagelse for data indhentet via særligt adskilte systemer er problematisk af flere årsager. For det første, er **forbrugernes behov for beskyttelse uafhængigt af den tekniske indretning af datasystemerne.** De samme regler bør derfor gælde uafhængigt af, om data er indhentet via et særligt adskilt system. Eksempelvis bør forbuddet mod at anvende betalingsdata til kreditvurdering eller forsikringsvirksomhed gælde, uafhængigt af om data er indhentet via det ene eller det andet datasystem.

For det andet, skaber **to parallelle regimer for databeskyttelse et behov for forbrugeroplysning.** Forbrugeren bør have krav på at vide om forbrugernes oplysninger behandles inden for rammerne af § 124 a, eller om databehandleren har indrettet sig med et særligt adskilt system således, at forbrugerbeskyttelsesreglerne i § 124 a ikke finder

anvendelse. Forbrugerbeskyttelsen er markant forskellig i de to situationer og forbrugeren bør kunne træffe et oplyst valg.

For det tredje, kan undtagelsen helt underminere forbrugerbeskyttelsen i ændringsforslagets regler. Selvom det måtte være hensigten, at en undtagelse for særligt adskilte systemer er møntet på detailhandelen, så er der **ikke noget til hinder for banker eller udbydere af kontooplysningstjenester indhenter "uregulerede data"** via særligt adskilte systemer. Eksempelvis kan en leverandør af kvitteringsdata som Storebox (ejet af Nets) indrette sig med et særligt adskilt system og herefter levere "uregulerede data" til andre erhvervsdrivende.

For det fjerde, er **adskillelsen af data ikke reel**. I praksis identificeres forbrugeren via betalingskortet eller via betalingssappen og dermed sker der en samkøring af data mellem betalingssystemet og det "særligt adskilte system", hvor forbrugers betalingsdata behandles.

Forbrugerrådet Tænk opfordrer således til, at der ikke indføres en undtagelse for data indhentet via særligt adskilte systemer.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Vicedirektør

Troels Hauer Holmberg
Seniorøkonom

Finanstilsynet
Kontor for governance, hvidvaskforebyggelse og betalingstjenester
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Specialkonsulent, cand.polit. Jon Hasling Kyed

Pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk; cc: lef@ftnet.dk; jky@ftnet.dk

15. maj 2017

Høring vedrørende udkast til ændring af lovforslag om lov om betalinger

Tak for muligheden for at kommentere udkastet. Der er bl.a. tale om en ny bestemmelse om, hvornår og til hvilke formål en erhvervsdrivende må bruge betalingsoplysninger.

Vi har grundet den korte høringsfrist ikke haft mulighed for at se nærmere på ændringsforslaget.

Vi har dog ikke umiddelbart kommentarer af regnskabs- eller revisionsmæssig karakter.

Der har som bekendt været sager om problematisk behandling af personfølsomme data i forbindelse med brug af betalingstjenester, og vi formoder, at de nye regler søger at imødegå sådanne sager.

Vi formoder, at Justitsministeriet, Datatilsynet og/eller andre relevante høringsparter forholder sig hertil.

Med venlig hilsen

Ole Steen Jørgensen
chefkonsulent

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Nets Denmark A/S
Lautrupbjerg 10
PO Box 500
DK-2750 Ballerup

T +45 44 68 44 68
F +45 44 86 09 30
www.nets.eu

*Sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til lef@ftnet.dk og jky@ftnet.dk*

CVR-nr. 20016175

/AKJEN

15. maj 2017

Høringssvar til udkast til ændringsforslag til lov om betalinger

Nets takker for modtagelsen af Finanstilsynets høring af ændringsforslag i form af nye forslag til §§ 7, nr. 41, 124 og 124 a til lov om betalinger (herefter "BL").

Nets har følgende bemærkninger til ændringsforslaget, idet vi samtidig henleder opmærksomheden på vores høringssvar af 6. februar 2017.

Generelle bemærkninger

Nets støtter en direktivnær implementering af PSD2, så danske fintech-virksomheder – både store og små – ikke stilles dårligere i den massive konkurrence med udenlandske aktører. Konkurrencen udspiller sig netop nu og vil intensiveres yderligere de kommende måneder og år. Potentialet for at skabe nye arbejdspladser og ny innovation på betalingsområdet bør derfor ikke hæmmes af uklare og stramme særregler. Desværre er nærværende ændringsforslag et tilbageskridt ift. BL § 124 i det fremsatte lovsalg af 15. marts 2017. Konsekvensen af dette vil bl.a. være, at forbrugerefter-spurgte donationsprogrammer ikke vil være mulige, og at brugen af betalingsdata vil stækkes markant, hvilket ikke vil understøtte den spirende fintech-sektors muligheder for at levere tjenester og produkter.

Det er særligt problematisk, at brugen af anonymiserede data besværliggøres. Desuden er nyaffattelsen af BL §§ 7, 124 og 124 a visse steder uklart formuleret, og lovbemærkningerne introducerer intentioner, der ikke fremgår tydeligt af lovteksten. Vi opfordrer derfor til, at lovteksten præciseres hvor nødvendigt, så det helt undgås, at der "lovgives i bemærkningerne" – som det f.eks. sker i definitionen i BL § 7, nr. 41.

Det er dog positivt, at nyaffattelsen opdeler bestemmelsen i BL i §§ 124 og 124 a, så det tydeligere fremgår, hvilke danske særregler der gælder sideløbende med de regler, der følger af direktivet.

Specifikke bemærkninger

Definition af "betalingsoplysninger" i BL § 7, som nyt nr. 41

I ændringsforslaget tilføjes en ny affattelse af betalingsoplysninger, som følger:

"41) Betalingsoplysninger: Personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, hvad der blev købt med betalingstjenesten, hvad det kostede og hvornår det blev købt."

I udgangspunktet er det ønskeligt at have en klar definition, så rækkevidden af BL §§ 124-124 a ligger fast.

Af lovbemærkningerne fremgår følgende:

"Definitionen omfatter således kun oplysninger, der er indsamlet via betalingstjenesten eller i forbindelse med anvendelsen af betalingstjenesten. Oplysninger, der er indhentet på anden vis, eksempelvis via loyalitetskort, hvor oplysningerne indhentes uafhængigt med separate datastrømme, er ikke omfattet af definitionen."

Bemærkningerne går dog videre, idet det anføres, at:

"Det kan lade sig gøre at samle en betalingsfunktion og en anden funktion, såsom indsamling af oplysninger til brug for et loyalitetsprogram, på samme betalingsinstrument, eksempelvis et betalingskort. I det tilfælde vil alle oplysningerne [Nets' understregning], om hvad der er købt, hvad det kostede m.v. være omfattet af definitionen af betalingsoplysninger, hvis der ikke er tale om klart adskilte funktioner og dermed separat indsamlede oplysninger. Det er afgørende for, at der er tale om klart adskilte og separat indsamlede oplysninger, at betalingsoplysningerne og oplysningerne vedrørende den anden funktion bliver behandlet i to forskellige systemer, at behandlingen af oplysningerne til den anden funktion bliver foretaget inden betalingen, og at det er muligt for brugeren at fravælge at bruge den anden funktion i den konkrete købsituation.

I de tilfælde, hvor de ovennævnte oplysninger kan henføres til en identificerbar person, er de omfattet af definitionen på betalingsoplysninger."

Betalingsoplysninger bør defineres som oplysninger, der udelukkende vedrører betalingen og genereres på baggrund af anvendelsen af betalingstjenesten. Hvis der er tale om oplysninger, som genereres uafhængigt af forbrugerens betalingsmåde, f.eks. vareoplysninger, bør de ikke være omfattet af lov om betaling, men derimod anden relevant lovgivning.

Med de ledsagende bemærkninger bliver definitionen af, hvad der er omfattet af begrebet betalingsoplysninger, afhængig af, hvordan oplysningen er indsamlet, og i hvilke systemer oplysningen behandles, hvilket ikke virker til at være i overensstemmelse med definitionen.

I øvrigt bør det overvejes, om det er alle eller kun en enkelt af oplysningerne, der kan udgøre "betalingsoplysninger". I definitionen står der "og", så det kunne ønskes tydeliggjort, om alle oplysninger samlet anses for betalingsoplysninger, eller om en enkelt betalingsoplysning er tilstrækkelig.

Udtrykkeligt samtykke

Det er fortsat Nets opfattelse, at når PSD2 kræver, at udbydere af betalingstjenester altid skal indhente udtrykkeligt samtykke fra brugeren, hvis udbyderen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten, må formålet have været at sikre et udtrykkeligt samtykke fra brugeren, hvis betalingstjenesteudbyderen påtænker at benytte persondata til andre formål end gennemførelse af betaling gennem den aftalte betalingstjeneste.

I det omfang, Nets ikke vinder forståelse for dette synspunkt, bør de nu fremsatte bestemmelser korrigeres som nævnt i det følgende.

Ordlyden af den foreslåede BL § 124 a, stk. 2, er følgende:

“En erhvervsdrivende skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger, hvis den erhvervsdrivende behandler betalingsoplysninger.”

Det fremgår af lovbemærkningerne, at:

“Med forslaget til stk. 2 ligger der alene et krav om, at samtykket skal være indhentet forud for behandling af betalingsoplysningerne, og ikke at der nødvendigvis skal indhentes et udtrykkeligt samtykke hver gang, der foretages en behandling af oplysningerne. Der kan således gives et generelt udtrykkeligt samtykke i en rammeaftale. Det bemærkes dog, at det i overensstemmelse med stk. 7 og 8 ikke må være en forudsætning for indgåelse af aftalen, at der sker behandling af betalingsoplysninger, når denne behandling ikke er nødvendig for gennemførelsen af tjenesten.”

Konsekvenserne af denne affattelse vil være, at alle forretninger, der genererer en bon i et kasseapparat, vil være omfattet af reglerne.

Taget efter ordlyden skal en ekspedient – inden der overhovedet er taget stilling til betalingsmåden – således indhente kundens samtykke til at behandle, hvad der iht. lovbemærkningerne bliver betalingsoplysninger. Det medfører, at alene kontantkøb undtages fra dette samtykkekrav.

Vedrørende samtykke og rammeaftaler

Det fremgår af lovbemærkningerne, at:

“Samtykkekravet skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 3, stk. 1, nr. 8, i persondataloven. En erhvervsdrivende, der behandler betalingsoplysninger, vil således ikke kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af betalingsoplysninger. Et egentligt krav om skriftlighed følger dog ikke af persondataloven. Det følger imidlertid af det foreslåede stk. 2, at der skal være tale om et udtrykkeligt samtykke. Det indebærer, at en erhvervsdrivende, der behandler betalingsoplysninger, skal indhente et samtykke på et oplyst grundlag, således at det klart og tydeligt fremgår for den enkelte bruger, at der f.eks. ved indgåelse af en rammeaftale (Nets’ understregning) samtidig gives samtykke til, at den erhvervsdrivende må behandle den pågældende brugers betalingsoplysninger.”

Det anføres, at samtykket til behandling af betalingsoplysninger kan gives i en “rammeaftale”.

“Rammeaftaler” er defineret i lovudkastet, BL §7, nr. 28, som:

“En aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af særskilte og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto.”

Der kan ikke være tale om indgåelse af en "rammeaftale", al den stund at andre erhvervsdrivende end betalingstjenesteudbydere ikke tilbyder betalingstjenester. Med "rammeaftale" tænkes der formentligt på en forudgående loyalitetsaftale eller tilsvarende, i hvilket fald teksten bør ændres.

Hvis hensigten med lovbemærkningen måtte være, at kortudsteder indsamler det relevante samtykke på vegne af alle forretninger, vil man uvægerligt støde på det problem, at kortudsteder ikke har tilstrækkeligt kendskab til de data, der indsamles, om måden hvorpå de behandles etc. – og at et sådant samtykke derfor ikke lever op til de persondataretlige krav til samtykke.

Samtykkemodellen i henseende til erhvervsdrivende bør således genovervejes, særligt også taget i betragtning at direktivet alene omfatter betalingstjenesteudbydere.

Ændringsforslag til BL § 124 a, stk. 2

Det foreslås, at BL § 124 a, stk. 2, præciseres således, at det tydeligt fremgår, at samtykkekravet følger behandling af brugerens betalingsoplysninger og begrænses til formål, der går udover gennemførelse eller korrektion af betalingstransaktionen. Det vil være logisk, fordi dette samtykke netop bygger på det allerede indhentede samtykke, jf. § 124, stk. 2:

"En erhvervsdrivende skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger, hvis den erhvervsdrivende behandler brugerens betalingsoplysninger til andre formål end de i BL § 124 a, stk. 3, nr. 1, nævnte."

Loyalitetsordninger

Det fremgår af bemærkningerne til BL § 7, stk. 1, nr. 41, at det er et krav, at:

1. *"Behandlingen af oplysningerne til den anden funktion bliver foretaget inden betalingen"*
 - Dette vil i praksis betyde, at eksisterende loyalitetsprogrammer, der bygger på betalingsoplysninger (det beløb, der betales i købsituationen mv.), ikke længere vil være mulige, idet betalingen finder sted før "den anden funktion". Et loyalitetsprogram af denne type vil sædvanligvis være indrettet således, at kunden får x % i bonus, når han/hun handler hos en forretning med dette loyalitetsprogram, og den optjente bonus bliver efter en given periode udbetalt til kunden via f.eks. NemKonto. I sådanne tilfælde finder den anden funktion sted dagen efter betalingen. Det er naturligvis problematisk, at BL forhindrer forbrugerefterspurgte løsninger blot fordi det tekniske flow i købsituation er anderledes.
2. *"Det er muligt for brugeren at fravælge at bruge den anden funktionen i den konkrete købsituation"*. På den baggrund skal Nets endnu en gang fremhæve det problematiske i, at BL i sin nuværende form:

- vil forhindre en smidig kombination af loyalitetsprogrammer og betalingskort, idet "bemærkningerne" konkret foreskriver, at en sådan kombination forudsætter, at forretningerne skal implementere en fysisk funktionalitet, der gør forbrugeren i stand til ved hvert køb at fravælge loyalitetsdelen af kortet
- vil betyde, at forbrugeren belastes af at skulle have X-antal fysiske loyalitetskort på sig, fordi reglen gør det besværligt (kasseapparater, terminaler mv. skal erstattes med nye, der muliggør fravalg af loyalitetsprogram) for forretningerne at levere en løsning, hvori loyalitetsprogrammer er tilknyttet ét betalingskort
- betyder længere køer i forretningerne, da det vil tage tid for ekspedienten at spørge hver eneste kunde, hvorvidt loyalitetsdelen af betalingskortet skal anvendes – i hver eneste købsituation.

Anonymisering

Det følger af BL § 124 a, stk. 2, at en erhvervsdrivende på forhånd skal indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger, hvis den erhvervsdrivende behandler betalingsoplysninger, og videre i stk. 3, at en erhvervsdrivende kun må behandle betalingsoplysninger, når det er nødvendigt for gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion, udbuddet af en tjeneste, der er direkte henvendt til brugeren, eller udbuddet af en tjeneste, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis betalingsoplysningerne behandles i anonymiseret form.

BL § 124 a, stk. 3, skal efter sin ordlyd og lovbemærkningerne ses i sammenhæng med stk. 2, hvorfor ingen af de af ordlyden omfattede forhold kan lade sig gøre uden forudgående udtrykkeligt samtykke.

Det anføres i lovbemærkningerne herom, at:

"Begrebet behandling omfatter enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for. Det betyder, at selve anonymiseringen af betalingsoplysninger også er en form for behandling, som det jf. stk. 2, er nødvendigt, at brugeren har givet sit samtykke til kan ske."

Denne fortolkning strider, som det fremgår af nedenstående fodnoter, mod gældende praksis.¹ Der er intet hensyn til den registrerede, der tilsiger, at der skal stilles krav om samtykke til anonymisering – selve det at anonymisere er en del af den retlige forpligtelse, den dataansvarlige har til at dataminimere. Brugeren er herefter ikke længere registreret, og der er dermed ikke længere tale om betalingsoplysningerne som defineret, og beskyttelseshensynet er dermed ophørt.

Selve det at anonymisere medfører ingen form for indgriben i den personlige sfære eller i grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i øvrigt, tværtimod. Det bør være fuldt ud tilstrækkeligt med et krav om et initialt samtykke, som anført i direktivteksten og i BL § 124, stk. 2, og § 124 a, stk. 2. jf. stk. 3, nr. 1 og 2. De med dette samtykke indhentede betalingsoplysninger til den i disse bestemmelser anførte lovlige brug kan herefter anonymiseres uden særskilt samtykke – hvad enten sådanne oplysninger indhentes af udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge eller erhvervsdrivende.

§ 124 a, stk. 3, nr. 3, bør derfor udgå, idet det samtidig skal præciseres i lovbemærkningerne, at personoplysninger og persondata, der er anonymiserede, ikke er omfattet af BL § 124 og § 124 a.

Sammenhæng mellem BL § 124 a, stk. 3 og stk. 4-9

Efter at det i BL § 124 a, stk. 3, er fastslået, at betalingsoplysninger kun må anvendes til tre specifikke formål, oplistes i stk. 4-9 en række konkrete forhold, hvor betalingsoplysninger henholdsvis kan og ikke kan benyttes. Systematikken forekommer problematisk, idet der allerede er oplistet en udtømmende liste. Sammenhængen mellem de tilladte formål i BL § 124 a, stk. 3 og stk. 4-9, bør tydeliggøres, så det klart fremgår, hvilke formål eller principper der er gældende.

¹ "Det bør tilføjes, at behandlingsbegrebet er uvant i dansk ret, hvorfor det er sandsynligt, at der især i lovens første leveår vil opstå en række situationer, der gør en nærmere præcisering påkrævet. Som eksempel på et intrikat tilfælde kan nævnes anonymisering af oplysninger, der efter nr. 1 medfører, at oplysningerne ikke længere er omfattet af loven, men desuagtet er en behandling, der kun kan gennemføres i overensstemmelse med reglerne i lovens kapitel 4. Dette kan umiddelbart virke lidt grotesk, og er nok et eksempel på, at behandlingsbestemmelserne i nogle situationer må anvendes smidigt, for at loven i praksis kan blive velfungerende." Peter Blume, Personoplysningsloven, s. 44

"Behandlingsbegrebet bør dog i nogle situationer fortolkes og anvendes med nogen smidighed, for at loven i praksis kan blive velfungerende. Se i den forbindelse også Peter Blume, Personoplysningsloven, side 44, hvor der argumenteres for, at definitionen af begrebet behandling ikke bør omfatte det forhold, at der sker anonymisering. Anonymisering sker netop med det formål for øje, at der ikke længere skal være tale om en behandling af personoplysninger, som er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. lovens § 1, stk. 1, sammenholdt med § 3, nr. 1." Lov om behandling af personoplysninger" 3. udgave, 2015 af Henrik Waaben og Kristian Korfits Nielsen, s. 146

"Consent is generally not needed to legitimise an anonymization process. Even if consent can be obtained it is usually 'safer' to use or disclose anonymised data. The Information Commissioner's Office recognises that obtaining consent can be very onerous or even impossible." Information Commissioner's Office, Anonymisation: Managing Data Protection Risk Code of Practice, s. 28

Uddybning af Nets' høringsvar

Vi ser frem til at fortsætte dialogen vedrørende ovenstående og står naturligvis til rådighed, såfremt der er behov for, at vi uddyber Nets høringsvar.

Venlig hilsen

Jens Heurlin

Head of Legal & Compliance
SVP and General Counsel for Nets
Attorney-at-law

Ålandsgade 23
DK-2300 København S
Denmark

Phone: +45 46 96 56 31
Email: peercraft@peercraft.com
VAT: DK 33 75 53 41

Til Finansstyrelsen

Svar til høring vedr. ændring af forslag til Lov om Betalinger (L157 af 15/3 2017)

Peercraft har gennemlæst det ny forslag til §7, 124 og 124a samt de tilhørende uddybende bemærkninger som modtaget pr. mail d. 9/5 2017.

Den ny affatning af persondatahensyn i §124 og 124a imødekommer de problematikker og ønsker til ændringer Peercraft har foreslået i forbindelse med høringen af det oprindelige forslag i februar d.å. Herunder specielt at det med det ændrede lovforslag er muligt at behandle betalingsoplysninger, når det er nødvendigt i forbindelse med tjenester, der er direkte henvendt til og udføres på anmodning af en bruger.

Peercraft har derfor ingen yderligere bemærkninger til det forelagte ændringsforslag.

København, d. 15. maj 2017,

(sendt pr. email)

Henrik Biering
Peercraft ApS

Jonas Aaen (DEP)

Fra: Elisabeth Kierkegaard <ek@sikkerhedsbranchen.dk>
Sendt: 15. maj 2017 08:43
Til: Høringer
Cc: Katja Lefevre Sønderaas (FT); Jon Hasling Kyed (FT)
Emne: Høringssvar på udkast til ændring af forslag til lov om betalinger (L 157)
Vedhæftede filer: Høringssvar lov om betalinger.pdf

SikkerhedsBranchen har ingen kommentarer til de udsendte ændringsforslag. Vi vil dog gerne benytte lejligheden til endnu engang at udtrykke vores bekymring over at lempelsen af den såkaldte kontantregel stadig er en del af lovforslaget. Til det formål har jeg vedhæftet vores oprindelige høringssvar.

Med venlig hilsen
SikkerhedsBranchen

Elisabeth Kierkegaard
Informationschef

Jernholmen 12, 2650 Hvidovre

Telefon: 36 49 40 80
Fax: 36 34 90 04
Direkte: 36 34 89 30
Mobil: 60 22 80 84
E-mail: ek@sikkerhedsbranchen.dk

Web: www.sikkerhedsbranchen.dk

SikkerhedsBranchen er sekretariat for [BrandBevægelsen](#)

Hvidovre, 6. februar 2017

SikkerhedsBranchens svar på høring om forslag til Lov om betalinger.

SikkerhedsBranchen må med ærgrelse konstatere, at lovforslaget indeholder en lempelse af kontantreglen, der ikke bare er uhensigtsmæssig, men også synes funderet på et uhensigtsmæssigt grundlag. Vi vil derfor foreslå, at lempelsen udelades fra den endelige lov.

Lempelsen af kontantreglen findes i lovforslagets § 81, stk. 3. Den tillader betalingsmodtagere at frabede sig kontanter i tidsrummet 22-06. Lempelsen foreslås gennemført på trods af at det flere gange i Erhvervsministeriets bemærkninger til lovforslaget fastslås, at der stadig findes grupper af borgere, der har behov for at kunne betale med kontanter. Argumentationen for lempelsen er alene et ønske om at reducere risikoen for røverier. De kortfattede formuleringer i bemærkningerne vækker dog adskillige spørgsmål, som SikkerhedsBranchen vil påpege i det følgende.

Det fremgår af bemærkningerne, at Erhvervsministeriet vurderer at risikoen for røverier er højere i nattetimerne, og at en tilladelse til at afvise kontanter i disse timer vil nedbringe antallet af røverier. Erhvervsministeriets grundlag for disse vurderinger fremgår dog ikke.

Da en lempelse af kontantreglen er en indskrænkning af borgerens frie valg af betalingsmiddel, må det forventes at de alternative midler til at nedbringe antallet af røverier i nattetimerne skal overvejes først. En af de mest effektive metoder til forebyggelse af røverier har vist sig at være mekanisk og elektronisk sikring, som mange røveriudsatte butikker, tankstationer mv. allerede har installeret. Det vurderes da også at være en af de tungtvejende årsager til at røveritallene allerede er faldende. En af de hyppigt anvendte sikringsformer er de såkaldte lukkede betalingssystemer, der udelukker både ekspedient og røver fra direkte kontakt med kontanter. Disse systemer er allerede i stort omfang installeret i de røveriudsatte butikker. Der er derfor ingen indlysende argumenter for, hvorfor de allerede sikrede butikker skulle være mindre udsatte for røveri ved at nægte at modtage kontanter i nattetimerne.

Det er et beklageligt faktum, at nogle kriminalitetsforebyggende tiltag simpelthen flytter kriminaliteten frem for at neddrøse den. Det kommer ikke blot til udtryk geografisk, men også i forhold til kriminalitetens form og udbytte. Der ses således i detailhandlen en tendens til, at når kontanter ikke længere er lettilgængelige for tyve eller røvere, bliver der i stedet stjålet tobaksvarer, alkohol og andre let omsættelige varer. Det er derfor SikkerhedsBranchens bekymring, at en lempelse af kontantreglen vil have ringe effekt på mængden og alvoren af kriminalitet mod betalingsmodtagere.

Mens SikkerhedsBranchen vurderer, at lempelsen af kontantreglen vil have ringe effekt som kriminalitetsforebyggende middel, vil vi påpege, at lempelsen udgør en direkte krænkelse af ligestilling mellem borgerne. De borgere, der med Erhvervsministeriets egne ord har behov for at kunne betale kontant, har ikke i dag tilfredsstillende elektroniske alternativer. SikkerhedsBranchen noterer sig, at borgerne vil blive sikret adgang til at bruge kontanter i sundhedsmæssige sammenhænge hele døgnet, men at udelukke de udsatte grupper fra at bruge kontanter i alle andre sammenhænge i nattetimerne har karakter af diskrimination.

Endelig noterer SikkerhedsBranchen sig, at lovforslaget lemper forbuddet mod at anvende betalingsdata til brug for ydelser tilknyttet en betalingstjeneste. Det skal bemærkes, at kontanter fremover bliver den indlysende og mest effektive måde den enkelte borger kan sikre sig mod uønsket brug af sådan overvågning og brug af hans betalingsdata. Det er derfor urimeligt at lempe kontantreglen samtidig og dermed potentielt tvinge borgeren ud i situationer, hvor han må vælge mellem at beskytte sit privatliv eller at købe den vare, han ønsker.

Med venlig hilsen

Direktør Kasper Skov-Mikkelsen
SikkerhedsBranchen